

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2010/76/EU

2016/EØS/35/48

av 24. november 2010

**om endring av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF med hensyn til kapitalkrav for handelsporteføljen og for
reverdepapiriseringer, og tilsynet med godtgjøringspolitikken(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions
virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Overdreven og uforsiktig risikotaking i banksektoren har ført til at flere finansinstitusjoner er gått konkurs, og til systemproblemer både i medlemsstater og globalt. Grunnene til denne risikotakingen er mange og sammensatte, men det hersker enighet blant tilsynsmyndigheter og reguleringsorganer, herunder G20 og Den europeiske banktilsynskomite (CEBS), om at de uegnede godtgjøringsordningene i visse finansinstitusjoner har vært en medvirkende faktor. En godtgjøringspolitikk som oppmuntrer til å ta risikoer som overskrider det generelle risikonivået en institusjon tolererer, kan undergrave en forsvarlig og effektiv risikohåndtering og forsterke overdreven risikoatferd. De internasjonalt avtalte og anerkjente prinsippene for forsvarlig godtgjøringspraksis som er fastsatt av Rådet for finansiell stabilitet (FSB-prinsippene), er derfor av særlig betydning.
- 2) I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte

og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁴⁾ skal kredittinstitusjoner ha ordninger, strategier, prosesser og mekanismer for å håndtere risikoene de utsettes for. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽⁵⁾ får dette kravet anvendelse på verdipapirforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽⁶⁾. I henhold til direktiv 2006/48/EF skal vedkommende myndigheter føre tilsyn med nevnte ordninger, strategier, prosesser og mekanismer samt avgjøre om ansvarlig kapital som innehas av den berørte kredittinstitusjonen eller det berørte verdipapirforetaket, sikrer en forsvarlig håndtering og dekning av de risikoer som institusjonen eller foretaket er eller kan bli utsatt for. Tilsynet skal foretas på et konsolidert grunnlag i forbindelse med bankkonserner, og det omfatter finansielle holdingselskaper og tilknyttede finansinstitusjoner i alle jurisdiksjoner.

- 3) For å unngå at uheldig utformede godtgjøringsordninger får potensielt negativ innvirkning på forsvarlig risikohåndtering og kontroll med enkeltpersoners risikoatferd, bør kravene i direktiv 2006/48/EF utfylles med en uttrykkelig forpliktelse for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak til å fastsette og opprettholde en godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis som er forenlig med effektiv risikohåndtering, for personalkategorier hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på finansinstitusjonenes og verdipapirforetakenes risikoprofil. Disse personalkategoriene bør minst omfatte den øverste ledelsen, risikotakere, personer med kontrollfunksjoner og ansatte som mottar en samlet godtgjøring, herunder skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, som faller innenfor samme lønnsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne.
- 4) Ettersom overdreven og uforsiktig risikotaking kan undergrave kredittinstitusjoners eller verdipapirforetaks økonomiske soliditet og destabilisere banksystemet, er det viktig at den nye forpliktelsen med hensyn til godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis gjennom-

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 329 av 14.12.2010, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 19/2012 av 10. februar 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 34 av 21.6.2012, s. 30.

⁽¹⁾ EUT C 291 av 1.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Uttalelse avgitt 20. januar 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 7. juli 2010 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 11. oktober 2010.

⁽⁴⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

⁽⁶⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

føres konsekvent og dekker alle former for godtgjøring, herunder lønn, skjønsmessig fastsatte pensjonsytelser og lignende ytelser. I den forbindelse bør skjønsmessig fastsatte pensjonsytelser oppfattes som skjønsmessig fastsatte utbetalinger fra en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak til en ansatt på individuelt grunnlag, som utbetales i forbindelse med pensjonering eller forventet pensjonering, og som kan sidestilles med variabel godtgjøring. Det er derfor hensiktsmessig å angi klare prinsipper for forsvarlig godtgjøring, for å sikre at godtgjøringsordningen ikke oppmuntrer enkeltpersoner til overdreven risikotaking eller atferdsrisiko, og at den er forenlig med kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets risikovillighet, verdier og langsiktige interesser. Godtgjøringen bør tilpasses finanssektorens rolle som en mekanisme som effektivt fordeler finansielle midler i økonomien. Prinsippene bør særlig innebære at utformingen av variable godtgjøringspolitikker sikrer at insitamenter tilpasses kredittinstitusjonens eller investeringsforetakets langsiktige interesser, og at utbetalingsmetodene styrker deres kapitalgrunnlag. Resultatavhengige bestanddeler av godtgjøringen bør også bidra til å gjøre kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets godtgjøringsordninger mer rettfærdige. Prinsippene bør innebære at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak kan anvende bestemmelsene på ulike måter avhengig av deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, og særlig for verdipapirforetak nevnt i artikkel 20 nr. 2 og 3 i direktiv 2006/49/EF kan det være urimelig å kreve at alle prinsippene følges. For å sikre at utformingen av godtgjøringspolitikken integreres i kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets risikohåndtering, bør enhver kredittinstitusjons eller ethvert verdipapirforetaks ledelsesorgan, i sin tilsynsfunksjon, vedta og regelmessig gjennomgå de prinsipper som skal anvendes. I den forbindelse bør det være mulig, der det er relevant og i samsvar med nasjonal selskapsrett, at ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon anses som tilsynsorganet.

- 5) Det bør kreves at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, oppretter en godtgjøringskomité som en integrert del av sin styringsstruktur og organisasjon.
- 6) Kommisjonen bør innen 1. april 2013 gjennomgå prinsippene for godtgjøringspolitikken, særlig med hensyn til deres effektivitet, gjennomføring og anvendelse, idet det tas hensyn til den internasjonale utviklingen, herunder eventuelle ytterligere forslag fra FSB og gjennomføringen av FSB-prinsippene i andre jurisdiksjoner, inkludert sammenhengen mellom utformingen av variabel godtgjøring og overdreven risikoatferd.

- 7) Godtgjøringspolitikken bør ha som mål å skape en balanse mellom medarbeidernes personlige mål og den berørte finansinstitusjonens eller det berørte verdipapirforetakets langsiktige interesser. Vurderingen av de resultatavhengige bestanddelene av godtgjøringen bør baseres på det langsiktige resultatet og ta hensyn til de risikoer som er knyttet til resultatet. Resultatvurderingen bør inngå i en flerårig ramme på minst tre-fem år for å sikre langsiktigheten i vurderingen og at den faktiske utbetalingen av de resultatavhengige bestanddelene av godtgjøringen fordeles over kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets konjunkturforløp. For ytterligere å tilpasse insitamentene bør en betydelig del av den variable godtgjøringen til alle medarbeidere som omfattes av disse kravene, bestå av kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets aksjer eller instrumenter som er knyttet til aksjer, avhengig av den berørte kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets juridiske form, eller, når det gjelder kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som ikke er børsnotert, andre tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, og, der det er relevant, andre finansielle instrumenter med lang løpetid som i tilstrekkelig grad gjenspeiler kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets kredittkvalitet. Slike instrumenter bør kunne omfatte et kapitalinstrument som kan omgjøres til aksjer eller nedskrives på annen måte dersom institusjonen får alvorlige finansielle problemer. I tilfeller der den berørte kredittinstitusjon ikke utsteder finansielle instrumenter med lang løpetid, bør den ha tillatelse til å utstede en betydelig andel av den variable godtgjøringen i aksjer og instrumenter knyttet til aksjer samt andre tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter. Medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter bør kunne sette begrensninger for typen og utformingen av disse instrumentene eller forby visse instrumenter dersom det anses hensiktsmessig.
- 8) For å redusere insitamentene til overdreven risikotaking bør den variable godtgjøringen utgjøre en rimelig andel av den samlede godtgjøringen. Det er avgjørende at en ansatts faste lønn utgjør en tilstrekkelig stor andel av vedkommendes samlede godtgjøring til at det er mulig å gjennomføre en fullt fleksibel politikk med hensyn til variabel godtgjøring, herunder muligheten til ikke å gi noen variabel godtgjøring. For å sikre en konsekvent godtgjøringspraksis i hele sektoren er det hensiktsmessig å fastsette visse klare krav. Garantert variabel godtgjøring er ikke forenlig med en forsvarlig risikohåndtering eller prinsippet om resultatlønn, og bør som hovedregel være forbudt.
- 9) En betydelig andel av den variable bestanddelen av godtgjøringen, f.eks. 40-60 %, bør utsettes i en passende periode. Denne andelen bør øke betydelig med ansienniteten eller ansvaret til personen som godtgjøres. En betydelig andel av den variable bestanddelen av godtgjøringen bør dessuten bestå av kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets aksjer eller instrumenter som er knyttet til aksjer, avhengig av den berørte

kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets juridiske form, eller, når det gjelder kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som ikke er børsnotert, andre tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, og, der det er relevant, andre finansielle instrumenter med lang løpetid som i tilstrekkelig grad gjenspeiler kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets kredittkvalitet. I den forbindelse er forholdsmessighetsprinsippet av stor betydning, ettersom det ikke nødvendigvis alltid er hensiktsmessig å anvende disse kravene i forbindelse med små kredittinstitusjoner og verdipapirforetak. Den andelen av den variable godtgjøringen som kan betales kontant eller i kontantekvivalenter, og som ikke utsettes, bør begrenses for ytterligere å tilpasse de ansattes personlige mål til kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets langsiktige interesser, idet det tas hensyn til begrensningene for den andelen av den variable godtgjøringen som skal betales kontant og forskuddsvis.

- 10) Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak bør sikre at den samlede variable godtgjøringen ikke begrenser deres mulighet til å styrke kapitalgrunnlaget. Hvor mye kapitalen skal bygges opp, bør avhenge av kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets nåværende kapitalposisjon. I den forbindelse bør medlemsstatenes vedkommende myndigheter ha fullmakt til å begrense den variable godtgjøringen, for eksempel til en prosentdel av de samlede nettoinntektene, når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag.
- 11) Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak bør kreve at ansatte forplikter seg til ikke å benytte personlige sikringsstrategier eller forsikringer for å undergrave de risikotilpasningsvirkninger som er innebygget i deres godtgjøringsordninger.
- 12) Enheter som nyter godt av ekstraordinær statlig inngripen, bør prioritere å bygge opp sitt kapitalgrunnlag og sørge for at støtten fra skattebetalerne tilbakebetales. All utbetaling av variabel godtgjøring bør gjenspeile denne prioriteringen.
- 13) De prinsipper for forsvarlig godtgjøringspolitikk som er fastsatt i kommisjonsrekommendasjon av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i finanssektoren⁽¹⁾, er forenlige med og utfyller prinsippene i dette direktiv.
- 14) Bestemmelsene om godtgjøring bør ikke berøre den fulle utøvelsen av grunnleggende rettigheter som garanteres i traktatene, særlig ved artikkel 153 nr. 5 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), allmenne prinsipper i nasjonal avtale- og arbeidsrett, lovgivning om aksjeeieres rettigheter og deltaking og de generelle ansvarsområder for den berørte institusjons administrasjons- og tilsynsorganer, og heller ikke, der det

er relevant, den rett partene i arbeidslivet har til å inngå og anvende tariffavtaler i samsvar med nasjonal lovgivning og sedvane.

- 15) For å sikre rask og effektiv håndheving bør vedkommende myndigheter også ha fullmakt til å pålegge eller anvende finansielle eller ikke-finansielle sanksjoner eller andre tiltak ved manglende oppfyllelse av et krav i direktiv 2006/48/EF, herunder kravet om å ha en godtgjøringspolitikk som er forenlig med forsvarlig og effektiv risikohåndtering. Tiltakene og sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. For å sikre ensartet anvendelse og like vilkår bør Kommisjonen undersøke medlemsstatenes vedtakelse og anvendelse av slike tiltak og sanksjoner på aggregert nivå, med hensyn til deres ensartethet i hele Unionen.
- 16) For å sikre et effektivt tilsyn med risikoene knyttet til uegnede godtgjøringsordninger, bør godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis som vedtas av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, være omfattet av tilsyn i henhold til direktiv 2006/48/EF. I forbindelse med tilsynet bør tilsynsmyndighetene vurdere om nevnte politikk og praksis vil kunne oppmuntre det berørte personalet til overdreven risikotaking. I tillegg bør Den europeiske banktilsynskomiteé (CEBS) sikre at det foreligger retningslinjer for å vurdere egnetheten til de personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet.
- 17) I Kommisjonens grønbok av 2. juni 2010 om foretaksstyring og godtgjøringspolitikk i finansinstitusjoner påpekes en rekke mangler ved foretaksstyring i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som bør bøtes på. Blant mulige løsninger nevner Kommisjonen behovet for en vesentlig skjerping av kravene til personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet, som bør ha den nødvendige gode vandel og tilstrekkelig erfaring, og som også bør bli vurdert med hensyn til om de er egnet til å utføre sine arbeidsoppgaver. I grønboken påpekes også behovet for å styrke aksjeeiernes engasjement når det gjelder å godkjenne godtgjøringspolitikken. Europaparlamentet og Rådet merker seg Kommisjonens hensikt om å følge opp grønboken ved å framlegge forslag til regelverk om disse spørsmålene ved behov.
- 18) For ytterligere å øke gjennomsiktigheten med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks godtgjøringspraksis bør medlemsstatenes vedkommende myndigheter samle inn opplysninger om godtgjøring for å følge utviklingen i godtgjøringstendenser for de kategorier av kvantitative opplysninger som kredittinstitusjoner og verdipapirforetak skal framlegge i henhold til dette direktiv. Vedkommende myndigheter bør framlegge disse opplysningene for Den europeiske banktilsynskomiteé, slik at komiteen kan foreta tilsvarende vurderinger på unionsplan.

⁽¹⁾ EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

- 19) For å fremme tilsynsmessig tilnærming i vurderingen av godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis samt for å lette innsamlingen av opplysninger og den ensartede gjennomføringen av godtgjøringsprinsippene i banksektoren, bør Den europeiske banktilsynskomite utarbeide retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk i banksektoren. Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn bør bistå ved utarbeidingen av disse retningslinjene i den utstrekning de også får anvendelse på godtgjøringspolitikk for personer som deltar i yting av investeringstjenester og i kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks investeringsvirksomhet i henhold til direktiv 2004/39/EF. Den europeiske banktilsynskomite bør gjennomføre åpne offentlige samråd om de tekniske standardene og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene. Kommisjonen bør ha mulighet til å framlegge forslag til regelverk som gir Den europeiske tilsynsmyndighet for bankvirksomhet og, i den utstrekning som anses egnet, Den europeiske tilsynsmyndighet for markeder og verdipapirer, som er opprettet i samsvar med *de Larosière*-prosessen for finansielt tilsyn, mulighet til å utarbeide utkast til tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder for å lette innsamlingen av opplysninger og den ensartede gjennomføringen av godtgjøringsprinsippene i banksektoren som skal vedtas av Kommisjonen.
- 20) Ettersom uheldig utformet godtgjøringspolitikk og insitamentordninger kan øke risikoene som kredittinstitusjoner og verdipapirforetak utsettes for, til et uakseptabelt nivå, bør det raskt treffes utbedringstiltak og, ved behov, egnede korrigerende tiltak. Det er derfor hensiktsmessig å sikre at vedkommende myndigheter har fullmakt til å pålegge de relevante enheter kvalitative eller kvantitative tiltak som er utformet for å behandle problemer med godtgjøringspolitikken som er påvist ved tilsynsevalueringer under pilar 2. De kvalitative tiltakene som vedkommende myndigheter har til rådighet, omfatter å pålegge kredittinstitusjonene og verdipapirforetakene å redusere den iboende risikoen i deres virksomheter, produkter eller systemer, herunder ved å innføre endringer i godtgjøringsordningene eller fryse de variable bestanddelene av godtgjøringen, i den utstrekning de er uforenlige med en effektiv risikohåndtering. De kvantitative tiltakene omfatter et krav om å ha tilleggs kapital.
- 21) Gode ledelsesstrukturer, gjennomsiktighet og offentliggjøring er avgjørende for en forsvarlig godtgjøringspolitikk. For at markedet skal få tilstrekkelig innsyn i deres godtgjøringsordninger og tilknyttet risiko, bør kredittinstitusjoner og verdipapirforetak offentliggjøre nærmere opplysninger om sin godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis og, av fortrolighetshensyn, samlede beløp for de medarbeiderne hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på kredittinstitusjonens eller verdipapirforetakets risikoprofil. Disse opplysningene bør gjøres tilgjengelig for alle berørte parter (aksjeeiere, ansatte og allmennheten). Denne forpliktelsen berører imidlertid ikke anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾.
- 22) For å sikre at bestemmelsene om godtgjøring fastsatt i dette direktiv får full virkning, og for å unngå enhver forskjellsbehandling ved anvendelsen av dem, bør de få anvendelse på godtgjøring basert på kontrakter inngått før den dag bestemmelsene faktisk trer i kraft i hver enkelt medlemsstat, og som tildeles eller utbetales etter den dagen. For å sikre oppnåelse av målene for dette direktiv, særlig en effektiv risikohåndtering, i en tid som fortsatt er preget av en høy grad av finansiell ustabilitet, og for å unngå enhver risiko for at bestemmelsene om godtgjøring fastsatt i dette direktiv omgås i tiden før de trer i kraft, er det dessuten nødvendig å anvende disse bestemmelsene på godtgjøring som er tildelt, men ennå ikke utbetalt, før den dag bestemmelsene faktisk trer i kraft i hver enkelt medlemsstat, for tjenester som er ytt i 2010.
- 23) Vurderingen av risikoer som kredittinstitusjonene kan være utsatt for, bør resultere i effektive tilsynstiltak. Det er derfor nødvendig å oppnå ytterligere tilnærming, slik at tilsynsmyndighetene kan vedta felles beslutninger og sikre like konkurransevilkår i Unionen.
- 24) Kredittinstitusjoner som investerer i reverdipapiriseringer, skal i henhold til direktiv 2006/48/EF utøve behørig aktsomhet også med hensyn til underliggende verdipapiriseringer og de engasjementer som ikke er verdipapiriseringer, og som i siste ledd er underliggende instrument for de underliggende verdipapiriseringene. Kredittinstitusjonene bør vurdere om engasjementer i forbindelse med programmer for sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP) utgjør reverdipapiriseringsengasjementer, herunder engasjementer i forbindelse med programmer som erverver prioriterte transjer av separate grupper av hele lån, der ingen av disse lånene er et verdipapiriseringsengasjement eller reverdipapiriseringsengasjement, og der «førstetapsbeskyttelse» for hver investering ytes av lånenes selger. I den siste situasjonen bør en gruppespesifikk likviditetsfasilitet normalt ikke anses som et reverdipapiriseringsengasjement, ettersom den utgjør en transje av én enkelt gruppe av eiendeler (det vil si den relevante gruppen av hele lån) som ikke inneholder noen verdipapiriseringsengasjementer. En kredittforbedring for hele programmet som bare dekker en del av tapene utover beskyttelsen fra selgeren i de ulike gruppene, vil derimot normalt utgjøre en oppdeling i transjer av risikoen i en gruppe av flere eiendeler som inneholder minst ett verdipapiriseringsengasjement, og vil derfor være et reverdipapiriseringsengasjement. Dersom et slikt program imidlertid finansierer seg selv

(1) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

med én enkelt kategori av sertifikater, og dersom enten kredittforbedringen for hele programmet ikke er en reverdipapirisering eller sertifikatet fullt ut støttes av den organiserende kredittinstitusjonen, noe som gjør at investeren i sertifikatet blir faktisk eksponert for den organiserende kredittinstitusjonens kredittrisiko i stedet for de underliggende gruppene eller de underliggende eiendelene, bør dette sertifikatet normalt ikke anses som et reverdipapiriseringensengasjement.

- 25) Bestemmelsene om forsiktig verdsetting i direktiv 2006/49/EF bør få anvendelse på alle instrumenter til virkelig verdi i og utenom institusjonenes handelsportefølje. Det bør tydeliggjøres at i de tilfeller der forsiktig verdsetting vil føre til en lavere balanseført verdi enn den som faktisk er bokført, bør den absolutte verdien av forskjellen trekkes fra den ansvarlige kapitalen.
- 26) For verdipapiriseringsposisjoner som i henhold til dette direktiv skal ha en risikovekt på 1 250 %, bør institusjonene kunne velge enten å anvende et kapitalkrav eller å trekke dem fra den ansvarlige kapitalen, uavhengig av om posisjonene er i eller utenfor handelsporteføljen.
- 27) Kapitalkrav for oppgjørsmåling bør også anvendes på posisjoner utenfor handelsporteføljen.
- 28) Initiativtakende eller organiserende institusjoner bør ikke kunne omgå forbudet mot implisitt støtte ved å anvende sin handelsportefølje for å yte slik støtte.
- 29) Uten at det berører de offentliggjøringer som dette direktiv uttrykkelig krever, bør målet med opplysningsplikten være å gi markedsdeltakerne nøyaktige og omfattende opplysninger om de enkelte institusjoners risikoprofiler. Det bør derfor kreves at institusjonene offentliggjør ytterligere opplysninger som ikke er uttrykkelig nevnt i dette direktiv, når slik offentliggjøring er nødvendig for å nå dette målet.
- 30) For å sikre ensartet gjennomføring i hele Unionen av direktiv 2006/48/EF nedsatte Kommisjonen og Den europeiske banktilsynskomiteé (CEBS) i 2006 en arbeidsgruppe («Capital Requirements Directive Transposition Group» – CRDTG), som fikk i oppdrag å drøfte og finne løsninger på spørsmål knyttet til gjennomføringen av nevnte direktiv. Ifølge CRDTG er det nødvendig at visse tekniske bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF presiseres ytterligere. Disse bestemmelsene bør derfor presiseres.
- 31) Dersom det i en ekstern kredittvurdering av en verdipapiriseringsposisjon tas hensyn til virkningen av kredittbeskyttelse som den investerende institusjonen selv har stilt til rådighet, bør institusjonen ikke kunne dra fordel av den lavere risikovekten som beskyttelsen medfører. Dette bør ikke føre til at verdipapiriseringen trekkes fra kapitalen, dersom det finnes andre metoder for å fastsette en risikovekt som tilsvarer den faktiske risikoen som er knyttet til posisjonen, uten at det tas hensyn til en slik kredittbeskyttelse.
- 32) Når det gjelder verdipapirisering, bør institusjonenes opplysningsplikt bli vesentlig strengere. Særlig bør de også ta hensyn til de risikoer som er knyttet til verdipapiriseringsposisjoner i handelsporteføljen. For å sikre tilstrekkelig gjennomsiktighet med hensyn til en institusjons verdipapiriseringsevne, bør offentliggjøringene dessuten vise i hvilket omfang institusjonen støtter spesialforetak for verdipapirisering og visse tilknyttede enheters engasjement, ettersom nært tilknyttede parter kan innebære løpende risikoer for den berørte institusjonen.
- 33) Den spesifikke risiko for verdipapiriseringsposisjoner bør tilpasses de kapitalkrav som gjelder for bankporteføljen, ettersom disse fører til en mer differensiert og risikofølsom behandling av verdipapiriseringsposisjoner.
- 34) I lys av den dårlige kvaliteten på de nylig registrerte resultatene bør standarden på interne modeller for beregning av kapitalkravene for markedsrisiko heves. Særlig bør de bedre fange opp risiko med hensyn til kredittrisiko i handelsporteføljen. Dessuten bør det i beregningen av kapitalkravene inngå en komponent som omfatter stresssituasjoner som skjerper kapitalkravene når markedssituasjonen forverres, og som reduserer risikoen for en prosyklisk utvikling. Institusjonene bør også foreta omvendte stresstester for å undersøke hvilke scenarier som kunne utfordre institusjonens levedyktighet, med mindre de kan påvise at en slik test er overflødig. I lys av de særskilte vanskeligheter som nylig har vært knyttet til behandling av verdipapiriseringsposisjoner med metoder som bygger på interne modeller, bør institusjonenes mulighet til å modellere risiko for verdipapiriseringer i handelsporteføljen begrenses, og det bør i stedet innføres et standardisert kapitalkrav for verdipapiriseringsposisjoner i handelsporteføljen.
- 35) I dette direktiv fastsettes begrensede unntak for visse korrelasjonshandelsvirksomheter, der tilsynsmyndigheten kan tillate en institusjon å beregne samlet kapitalkrav for risiko som er underlagt strenge minstekrav. I slike tilfeller bør det kreves at institusjonen pålegger disse virksomhetene et kapitalkrav som tilsvarer det høyeste av kapitalkravet i samsvar med den interne metoden og 8 % av kapitalkravet for spesifikke risiko i samsvar med den

standardiserte målemetoden. Det bør ikke kreves at disse engasjementene omfattes av kapitalkravet for økt risiko, men de bør medregnes i beløpet for både «value-at-risk» og stresset «value-at-risk».

36) I henhold til artikkel 152 i direktiv 2006/48/EF skal visse kredittinstitusjoner ha en ansvarlig kapital som minst tilsvarer visse angitte minstebeløp for de tre tolv månedersperiodene mellom 31. desember 2006 og 31. desember 2009. I lys av dagens situasjon i banksektoren og den forlengelsen av overgangsordningene for minstekapital som er vedtatt av Basel-komiteen for banktilsyn, er det hensiktsmessig å forlenge dette kravet i en begrenset periode fram til 31. desember 2011.

37) For å unngå at kredittinstitusjoner avstår fra å innføre intern kredittvurderingsmetode (IRB-metode) eller metoder for avansert måling for å beregne kapitalkravene i overgangsperioden som følge av urimelige og uforholdsmessig høye gjennomføringskostnader, bør det være mulig å tillate at kredittinstitusjoner som har gått over til IRB-metode eller metoder for avansert måling etter 1. januar 2010, og som tidligere har beregnet sine kapitalkrav i samsvar med andre, mindre avanserte metoder, kan anvende de mindre avanserte metodene som grunnlag for beregningen av minstekravet i overgangsperioden, forutsatt at tilsynsmyndigheten godkjenner det. Vedkommende myndigheter bør overvåke sine markeder nøye, sikre like konkurransevilkår i alle sine markeder og markedssegmenter og hindre konkurransevridning i det indre marked.

38) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Unionens interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig, viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.

39) Bestemmelsene i dette direktiv utgjør steg i reformprosessen som er en reaksjon på finanskrisen. Konklusjonene fra G20, FSB og Basel-komiteen for banktilsyn viser at ytterligere reformer kan være nødvendige, herunder behovet for å skape motsykliske buffere, «dynamiske avsetninger», et fornuftig grunnlag for beregning av kapitalkrav i direktiv 2006/48/EF og tilleggstiltak i forbindelse med risikobaserte

krav til kredittinstitusjoner for å bidra til å begrense gjeldsopbyggingen i banksystemet. For å sikre en egnet demokratisk kontroll med prosessen bør Europaparlamentet og Rådet involveres i god tid og på en effektiv måte.

40) Kommisjonen bør gjennomgå anvendelsen av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for å sikre at bestemmelsene i dem anvendes på en rettferdig måte som ikke fører til forskjellsbehandling av kredittinstitusjoner på grunnlag av deres juridiske form eller eierstruktur.

41) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 i forbindelse med tekniske tilpasninger av direktiv 2006/48/EF for å tydeliggjøre definisjonene med sikte på å sikre ensartet anvendelse av direktivet eller å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, for å tilpasse terminologien og definisjonene til senere relevante rettsakter, for å utvide innholdet eller tilpasse terminologien i listen over virksomheter som er gjenstand for gjensidig anerkjennelse i henhold til nevnte direktiv, med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, for å tilpasse de områder der det kreves at vedkommende myndigheter skal utveksle opplysninger, for å tilpasse bestemmelsene i nevnte direktiv om ansvarlig kapital med sikte på å gjenspeile utviklingen i regnskapsstandarder eller unionsregelverk eller med hensyn til en tilnærming av tilsynspraksis, for å utvide listen over engasjementskategorier for standardmetoden eller IRB-metoden med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, for å tilpasse visse beløp som er relevante for disse engasjementskategoriene, med sikte på å ta hensyn til virkningene av inflasjon, for å tilpasse listen over og klassifiseringen av ikke-balanseførte poster og for å tilpasse særlige bestemmelser og tekniske kriterier som gjelder behandling av motparts-kredittrisiko, organisering og behandling av risiko, standardmetoden og IRB-metoden, kredittrisikoreduksjon, verdipapirisering, operasjonell risiko, vedkommende myndigheters gjennomgåelse og evaluering og opplysningsplikt med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene eller innenfor regnskapsstandarder eller unionsregelverk, eller med hensyn til tilnærming av tilsynspraksis. Kommisjonen bør også gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 i forbindelse med tiltak for å angi størrelsen på plutselige og uventede endringer i rentesatser som er relevante for vedkommende myndigheters gjennomgåelse og evaluering i henhold til direktiv 2006/48/EF av den renterisiko som oppstår av virksomhet utenfor handelsporteføljen, for å fastsette en midlertidig reduksjon av minstenivået for ansvarlig kapital eller risikovektene angitt i henhold til nevnte direktiv for å ta hensyn til særlige omstendigheter, for å tydeliggjøre fritaket for visse engasjementer fra anvendelsen av bestemmelsene om store engasjementer i nevnte direktiv og for å tilpasse kriteriene for tilsynsmyndighetenes vurdering i henhold til nevnte direktiv av egnetheten til en foreslått erverver av en kredittinstitusjon og av en foreslått erververs finansielle soliditet.

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- 42) Kommissjonen bør også gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med TEUV artikkel 290 i forbindelse med tekniske tilpasninger av direktiv 2006/49/EF for å tydeliggjøre definisjonene med sikte på å sikre ensartet anvendelse av direktivet eller å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, for å tilpasse størrelsen på startkapitalen som angis i visse bestemmelser i nevnte direktiv, og på særskilte beløp som er relevante for beregningen av kapitalkrav for handelsporteføljen, med sikte på å ta hensyn til utviklingen på det økonomiske og monetære området, for å tilpasse kategoriene av verdipapirforetak som er berettiget til visse unntak fra minstekravene til den ansvarlige kapitalens størrelse, med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, for å tydeliggjøre kravet om at verdipapirforetak skal ha en ansvarlig kapital som tilsvarer en firedel av det foregående års faste kostnader, med sikte på å sikre ensartet anvendelse av nevnte direktiv, for å tilpasse terminologien og definisjonene i samsvar med senere relevante rettsakter, for å tilpasse tekniske bestemmelser i nevnte direktiv om beregning av kapitalkrav til ulike risikoklasser og store engasjementer, om anvendelse av interne modeller for beregning av kapitalkrav og om handelsvirksomhet, med sikte på å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene eller i risikomåling, i regnskapsstandarder eller i Unionens regelverk, eller som gjelder tilnærming av tilsynspraksis, og for å ta hensyn til resultatet av gjennomgåelsen av ulike forhold knyttet til virkeområdet for direktiv 2004/39/EF.
- 43) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ bør det dessuten være mulig å forlenge denne fristen med tre måneder. Europaparlamentet og Rådet bør kunne underrette de andre institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. En slik tidlig godkjenning av delegerte rettsakter er særlig hensiktsmessig når frister skal overholdes, for eksempel når den grunnleggende rettsakten inneholder tidsplaner som Kommissjonen skal overholde når den vedtar delegerte rettsakter.
- 44) I erklæring 39 til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, som er vedlegg til sluttakten fra regjeringskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, som ble undertegnet 13. desember 2007, tok konferansen til etterretning at Kommissjonen i samsvar med sin faste praksis har til hensikt å fortsette å rådspørre sakkynndige som utpekes av medlemsstatene, når den utarbeider utkast til delegerte rettsakter på området finansielle tjenester.
- 45) Ettersom målene for dette direktiv, som er å kreve at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak fastsetter en godtgjøringspolitikk som er forenlig med effektiv risikohåndtering, og å tilpasse visse kapitalkrav, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med

forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 46) Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør derfor endres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

- a) Nye numre skal lyde:

«40a) «reverdidipirisering» en verdipapirisering der risikoen tilknyttet en underliggende gruppe av engasjementer blir delt opp i transjer, og der minst ett av de underliggende engasjementene er en verdipapiriseringsposisjon,

40b) «reverdidipiriseringsposisjon» et engasjement med en reverdidipirisering.»

- b) Nytt nummer skal lyde:

«49) «skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser» høyere pensjonsytelser fastsatt på skjønnsmessig grunnlag av en kredittinstitusjon for en ansatt som del av den ansattes samlede variable godtgjøring, som ikke omfatter påløpte ytelser som en ansatt har opptjent i henhold til selskapets pensjonsordning.»

2. I artikkel 11 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Den europeiske banktilsynskomitee bør sikre at det foreligger retningslinjer for å vurdere egnetheten til de personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet.»

3. I artikkel 22 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal kreve at alle kredittinstitusjoner har effektive styringsformer som omfatter en klar organisasjonsstruktur med veldefinerte, oversiktlige og konsekvente ansvarslinjer, effektive framgangsmåter for å identifisere, håndtere, overvåke og rapportere den risiko institusjonen er eller kan bli utsatt for, forsvarlige internkontrollordninger, herunder god forvaltnings- og regnskapspraksis, samt godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis som er forenlig med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikohåndtering.»

b) Nye numre skal lyde:

«3. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal anvende de opplysninger som samles inn i samsvar med kriteriene for offentliggjøring fastsatt i vedlegg XII del 2 nr. 15 bokstav f), for å sammenligne godtgjøringsstendenser og godtgjøringspraksis. Vedkommende myndigheter skal oversende opplysningene til Den europeiske banktilsynskomiteé.

4. Den europeiske banktilsynskomiteé skal sikre at det foreligger retningslinjer for forsvarlig godtgjøringspolitikk som er i samsvar med prinsippene fastsatt i vedlegg V nr. 23 og 24. Retningslinjene skal ta hensyn til prinsippene om forsvarlig godtgjøringspolitikk som er fastsatt i kommisjonsrekommendasjon av 30. april 2009 om godtgjøringspolitikk i finanssektoren(*).

Den europeiske banktilsynskomiteé skal blant annet sikre at det foreligger retningslinjer for å

- a) fastsette særlige kriterier for å bestemme et passende forhold mellom de faste og de variable bestanddelene av den samlede godtgjøringen i henhold til vedlegg V nr. 23 bokstav l),
- b) angi instrumenter som kan anses som berettigede instrumenter i henhold til vedlegg V nr. 23 bokstav o) ii), og som i tilstrekkelig grad gjenspeiler kredittinstitusjoners kredittkvalitet i henhold til nr. 23 bokstav o) i nevnte vedlegg.

Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn skal samarbeide nært med Den europeiske banktilsynskomiteé for å sikre at det foreligger retningslinjer om godtgjøringspolitikk for personalkategorier som deltar i yting av investeringstjenester og investeringsvirksomhet i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i direktiv 2004/39/EF.

Den europeiske banktilsynskomiteé skal anvende de opplysninger den mottar fra vedkommende myndigheter, i samsvar med nr. 3, for å sammenligne tendenser og praksis på Unionsplan.

5. Vedkommende myndigheter i hjemstaten skal samle inn opplysninger om antall personer per kredittinstitusjon som mottar en godtgjøring på minst 1 million euro, herunder den berørte avdeling og hovedelementene lønn, bonus, langsiktige utbetalinger og pensjonsbidrag. Opplysningene skal oversendes til Den europeiske banktilsynskomiteé, som skal offentliggjøre dem samlet for hjemstaten

i et felles rapporteringsformat. Den europeiske banktilsynskomiteé kan utarbeide retningslinjer for å lette gjennomføringen av dette nummer og sikre sammenheng i opplysningene som samles inn.»

(*) EUT L 120 av 15.5.2009, s. 22.

4. I artikkel 54 skal nytt ledd lyde:

«Med hensyn til første ledd skal medlemsstatene sikre at deres respektive vedkommende myndigheter har fullmakt til å pålegge eller anvende finansielle eller ikke-finansielle sanksjoner eller andre tiltak. Tiltakene og sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.»

5. Artikkel 57 første ledd bokstav r) skal lyde:

«r) engasjementsbeløpet for verdipapiriseringsposisjoner som får en risikovekt på 1 250 % i henhold til dette direktiv, og engasjementsbeløpet for verdipapiriseringsposisjoner i handelsporteføljen som ville fått en risikovekt på 1 250 % dersom de var utenfor den samme kredittinstitusjonens handelsportefølge.»

6. I artikkel 64 skal nytt nummer lyde:

«5. Kredittinstitusjoner skal ved beregning av ansvarlig kapital anvende kravene i del B i vedlegg VII til direktiv 2006/49/EF på alle sine eiendeler til virkelig verdi og trekke eventuelle ytterligere nødvendige verdjusteringer fra summen av postene i bokstav a)-ca) minus postene i bokstav i)-k) i artikkel 57. Den europeiske banktilsynskomiteé skal fastsette retningslinjer som angir nærmere regler for anvendelsen av denne bestemmelse.»

7. Artikkel 66 nr. 2 skal lyde:

«2. Når det gjelder summen av postene i artikkel 57 bokstav l)-r), skal halvdelen trekkes fra summen av postene i bokstav a)-ca) minus bokstav i)-k), og halvdelen fra summen av postene i samme artikkel bokstav d)-h), etter anvendelsen av grensene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel. I den utstrekning halvdelen av summen av postene i bokstav l)-r) overstiger summen av postene i artikkel 57 bokstav d)-h), skal det overskytende trekkes fra summen av postene i samme artikkel bokstav a)-ca) minus bokstav i)-k).

Poster i artikkel 57 bokstav r) skal ikke trekkes fra dersom de i henhold til artikkel 75 inngår i beregningen av risikovektede engasjementsbeløp som angitt i dette direktiv, eller ved beregningen av kapitalkrav som angitt i vedlegg I eller V til direktiv 2006/49/EF.»

8. Artikkel 75 bokstav b) og c) skal lyde:

«b) for handelsporteføljeverksamhet, for posisjonsrisiko og motpartsrisiko og, i den grad det er tillatt å overskride grensene i artikkel 111-117, for store engasjementer som overstiger disse grensene, de kapitalkrav som er fastsatt i samsvar med artikkel 18 og artikkel 28-32 i direktiv 2006/49/EF,

c) for valutarisiko, for oppgjørsrisiko og for råvarerisiko i forbindelse med hele sin forretningsvirksomheten, de kapitalkrav som er fastsatt i samsvar med artikkel 18 i direktiv 2006/49/EF.»

9. Artikkel 101 nr. 1 skal lyde:

«1. En organiserende eller initiativtakende kredittinstitusjon som, med hensyn til en verdipapirisering, har anvendt artikkel 95 i beregningen av risikovektede engasjementsbeløp eller har solgt instrumenter fra sin handelsportefølje til et spesialforetak for verdipapirisering med den følge at det ikke lenger kreves at den har ansvarlig kapital for risikoen som er knyttet til disse instrumentene, skal ikke gi støtte til verdipapiriseringen ut over institusjonens avtaleforpliktelser for å redusere potensielle eller faktiske tap for investorer.»

10. I artikkel 136 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 annet ledd skal nye bokstaver lyde:

«f) de kan kreve at kredittinstitusjoner begrenser den variable godtgjøringen til en prosentdel av den samlede nettoinntekten når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag,

g) de kan kreve at kredittinstitusjoner anvender nettooverskuddet til å styrke kapitalgrunnlaget.»

b) I nr. 2 tilføyes følgende ledd:

«Ved fastsettelsen av et egnet nivå for ansvarlig kapital på grunnlag av gjennomgåelsen og evalueringen foretatt i samsvar med artikkel 124, skal vedkommende myndigheter vurdere om det er nødvendig å pålegge et særlig krav til ansvarlig kapital utover minstenivået, for å fange opp risiko som en kredittinstitusjon er eller kan bli utsatt for, idet det tas hensyn til følgende:

a) de kvantitative og kvalitative aspektene ved kredittinstitusjonenes vurderingsprosess nevnt i artikkel 123,

b) kredittinstitusjonenes styringsformer, framgangsmåter og ordninger nevnt i artikkel 22,

c) resultatet av gjennomgåelsen og evalueringen som er foretatt i samsvar med artikkel 124.»

11. Artikkel 145 nr. 3 skal lyde:

«3. Kredittinstitusjoner skal vedta en formell politikk for å overholde opplysningsplikten i nr. 1 og 2, og skal ha retningslinjer for vurdering av offentliggjoringenes hensiktsmessighet, herunder deres kontroll og hyppighet. Kredittinstitusjonene skal også ha retningslinjer for vurdering av om deres offentliggjoringer gir markedsdeltakerne et dekkende bilde av risikoprofilen.

Dersom offentliggjoringene ikke gir markedsdeltakerne et dekkende bilde av risikoprofilen, skal kredittinstitusjonene offentliggjøre de ytterligere opplysninger som er nødvendige utover det som kreves i henhold til nr. 1. De skal imidlertid bare måtte offentliggjøre vesentlige opplysninger som ikke er følsomme eller fortrolige i henhold til de tekniske kriteriene fastsatt i vedlegg XII del 1.»

12. Overskriften i avdeling VI skal lyde:

«DELEGERTE RETTSAKTER OG GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET»

13. I artikkel 150 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Med hensyn til ansvarlig kapital og uten at det berører forslaget som Kommisjonen i henhold til artikkel 62 skal oversende, skal de tekniske tilpasningene på følgende områder vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 151a og på vilkårene i artikkel 151b og 151c:

a) klargjøring av definisjonene for å sikre en ensartet anvendelse av dette direktiv,

b) klargjøring av definisjonene for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene ved anvendelsen av dette direktiv,

c) tilpasning av terminologien og formuleringen av definisjoner i samsvar med senere rettsakter om kredittinstitusjoner og tilknyttede områder,

d) utvidelse av innholdet i listen nevnt i artikkel 23 og 24 og oppført i vedlegg I, eller tilpasning av listens terminologi for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene,

e) områdene der vedkommende myndigheter skal utveksle opplysninger, som nevnt i artikkel 42,

f) tekniske justeringer av bestemmelsene i artikkel 56-67 og i artikkel 74 som et resultat av utviklingen i regnskapsstandarder eller

regnskapskrav som tar hensyn til Unionens regelverk, eller med hensyn til en tilnærming av tilsynspraksis,

- g) endring av listen over engasjementskategorier i artikkel 79 og 86 for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene,
 - h) beløpet angitt i artikkel 79 nr. 2 bokstav c), artikkel 86 nr. 4 bokstav a), vedlegg VII del 1 nr. 5 og vedlegg VII del 2 nr. 15 for å ta hensyn til virkningene av inflasjon,
 - i) listen og klassifiseringen av postene utenfor balansen som er oppført i vedlegg II og IV,
 - j) justering av bestemmelsene i vedlegg III og V-XII for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene (særlig med hensyn til nye finansielle produkter) eller i regnskapsstandarder eller regnskapskrav som tar hensyn til Unionens regelverk, eller med hensyn til en tilnærming av tilsynspraksis.
- 1a. Følgende tiltak skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 151 nr. 2a:
- a) tekniske justeringer av listen i artikkel 2,
 - b) endring av beløp for startkapital som fastsatt i artikkel 9 for å ta hensyn til utviklingen på det økonomiske og monetære området.»
- b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
- i) I første ledd skal innledningen lyde:

«Kommissjonen kan vedta følgende tiltak:»
 - ii) Annet ledd skal lyde:

«Tiltakene nevnt i første ledd bokstav a), b), c) og f) skal vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 151a og på vilkårene i artikkel 151b og 151c. Tiltakene nevnt i første ledd bokstav d) og e) skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite omhandlet i artikkel 151 nr. 2a.»

14. Artikkel 151 nr. 2 og 3 oppheves.

15. Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 151a*

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 150 nr. 1 og i artikkel 150 nr. 2 annet ledd første punktum skal gis Kommissjonen for en periode på fire år fra 15. desember 2010. Kommissjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før

utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 151b.

2. Så snart Kommissjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommissjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 151b og 151c.

Artikkel 151b

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 150 nr. 1 og artikkel 150 nr. 2 annet ledd første punktum kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.

2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommissjonen i rimelig tid før endelig beslutning tas, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.

3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på en senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 151c

Innsigelser mot delegerte rettsakter

1. Europaparlamentet og Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, skal den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der. Den delegerte rettsakten kan kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommissjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med TEUV artikkel 296 skal institusjonen som gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten, grunngi dette.»

16. I artikkel 152 skal nye numre lyde:

«5a. Kredittinstitusjoner som beregner risikovektede engasjementsbeløp i samsvar med artikkel 84-89, skal til 31. desember 2011 ha en ansvarlig kapital som til enhver tid er større enn eller lik beløpet nevnt i nr. 5c eller 5d, dersom det er relevant.

5b. Kredittinstitusjoner som benytter metoder for avansert måling som angitt i artikkel 105 for beregning av kapitalkrav for operasjonell risiko, skal til 31. desember 2011 ha en ansvarlig kapital som til enhver tid er større enn eller lik beløpet nevnt i nr. 5c eller 5d, dersom det er relevant.

5c. Beløpet nevnt i nr. 5a og 5b skal være 80 % av det samlede minstebeløp for ansvarlig kapital som det kreves at kredittinstitusjoner har i henhold til artikkel 4 i direktiv 93/6/EØF og direktiv 2000/12/EF, slik disse bestemmelsene ble anvendt før 1. januar 2007.

5d. Etter godkjenning fra vedkommende myndigheter kan beløpet nevnt i nr. 5a og 5b for kredittinstitusjoner nevnt i nr. 5e utgjøre opptil 80 % av det samlede minstebeløp for ansvarlig kapital som det kreves at disse kredittinstitusjonene har i henhold til artikkel 78-83, 103 eller 104 og direktiv 2006/49/EF, slik disse bestemmelsene ble anvendt før 1. januar 2011.

5e. En kredittinstitusjon kan anvende nr. 5d bare dersom den begynte å benytte IRB-metoden eller metoder for avansert måling for å beregne sine kapitalkrav 1. januar 2010 eller senere.»

17. Artikkel 154 nr. 5 skal lyde:

«5. Fram til 31. desember 2012 skal engasjementsvektede gjennomsnittlige tap ved mislighold (LGD) for alle detaljkundeengasjementer som er sikret ved boligeiendom, og som ikke nyter godt av garantier fra sentralmyndigheter, ikke være lavere enn 10 %.»

18. I artikkel 156 skal følgende ledd tilføyes etter tredje ledd:

«Innen 1. april 2013 skal Kommisjonen gjennomgå og rapportere om bestemmelsene om godtgjøring, herunder bestemmelsene fastsatt i vedlegg V og XII, særlig med hensyn til deres effektivitet, gjennomføring og håndheving, idet det tas hensyn til den internasjonale utviklingen. Gjennomgåelsen skal påvise eventuelle hull som følger av anvendelsen av forholdsmessighetsprinsippet på disse bestemmelsene. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.

For å sikre ensartet anvendelse og like vilkår skal Kommisjonen gjennomgå gjennomføringen av artikkel 54 med hensyn til sammenhengen mellom pålagte og anvendte sanksjoner og andre tiltak i hele Unionen, og ved behov legge fram forslag.

Kommisjonens periodiske gjennomgørelser av anvendelsen av dette direktiv skal sikre at det ikke anvendes på en måte som fører til åpenbar forskjellsbehandling mellom kredittinstitusjoner på grunnlag av deres juridiske form eller eierstruktur.

For å sikre sammenheng i tilsynet når det gjelder kapital, skal Kommisjonen så snart den tar initiativ til å gjennomgå definisjonen av kapitalinstrumenter i henhold til artikkel 56-67, undersøke om henvisningen til instrumenter i artikkel 66 nr. 1a bokstav a) i vedlegg V nr. 23 bokstav o) ii) er relevant.»

19. Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 156a

Senest 31. desember 2011 skal Kommisjonen gjennomgå og rapportere om ønskede endringer for å bringe vedlegg IX til dette direktiv i samsvar med internasjonale avtaler om kapitalkrav til kredittinstitusjoner i forbindelse med verdipapiriseringsposisjoner. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.»

20. Vedleggene endres som angitt i vedlegg I til dette direktiv.

*Artikkel 2***Endringer av direktiv 2006/49/EF**

I direktiv 2006/49/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 3 nr. 1 første ledd skal ny bokstav lyde:

«t) «verdipapiriseringsposisjon» og «reverdidipapiriseringsposisjon» henholdsvis verdipapiriseringsposisjon og reverdidipapiriseringsposisjon som definert i direktiv 2006/48/EF.»

2. I artikkel 17 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«Dersom en institusjon beregner risikovektede engasjementsbeløp med hensyn til vedlegg II til dette direktiv i samsvar med artikkel 84-89 i direktiv 2006/48/EF, kommer følgende til anvendelse når det gjelder beregningen omhandlet i nr. 36 i del 1 i vedlegg VII til direktiv 2006/48/EF:»

3. Artikkel 18 nr. 1 bokstav a) skal lyde:

«a) kapitalkravene beregnet i samsvar med de metoder og alternativer som er fastsatt i artikkel 28-32 og i vedlegg I, II og VI, samt eventuelt vedlegg V, med hensyn til institusjonenes handelsporteføljevirksomhet, og i vedlegg II nr. 1-4 med hensyn til deres virksomhet utenfor handelsporteføljen.»

4. Overskriften i kapittel VIII avsnitt 2 skal lyde:

«Delegerte rettsakter og gjennomføringsmyndighet»

5. Artikkel 41 nr. 2 skal lyde:

«2. Tiltakene nevnt i nr. 1 skal vedtas gjennom delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 42a og på vilkårene i artikkel 42b og 42c.»

6. Artikkel 42 nr. 2 oppheves.

7. Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 42a

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 41 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 15. desember 2010. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal forlenges automatisk med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet tilbakekaller den i samsvar med artikkel 42b.

2. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

3. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 42b og 42c.

Artikkel 42b

Tilbakekalling av delegert myndighet

1. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 41 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.

2. Institusjonen som har innledet en intern framgangsmåte for å beslutte om en delegert myndighet skal tilbakekalles, skal bestrebe seg på å underrette den andre institusjonen og Kommisjonen i rimelig tid før endelig beslutning tas, med angivelse av hvilken delegert myndighet som kan bli tilbakekalt.

3. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse umiddelbart eller på en senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft. Den skal kunngjøres i Den europeiske unions tidende.

Artikkel 42c

Innsigelser mot delegerte rettsakter

1. Europaparlamentet og Rådet kan gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

2. Dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, skal den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft den dag som angis der. Den delegerte rettsakten kan kunngjøres i *Den europeiske unions tidende* og tre i kraft før utløpet av nevnte frist dersom både Europaparlamentet og Rådet har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse.

3. Dersom Europaparlamentet eller Rådet gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten innen fristen nevnt i nr. 1, trer den ikke i kraft. I samsvar med artikkel 296 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte skal institusjonen som gjør innsigelse mot den delegerte rettsakten, grunngi dette.»

8. Artikkel 47 skal lyde:

«Fram til 30. desember 2011, eller en tidligere dato som i hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende myndigheter, kan institusjoner som har fått anerkjent en modell for spesifikk risiko før 1. januar 2007 i samsvar med vedlegg V nr. 1, for denne eksisterende anerkjennelsen anvende nr. 4 og 8 i vedlegg V til direktiv 93/6/EØF med den ordlyd som gjaldt før 1. januar 2007.»

9. Vedleggene endres som angitt i vedlegg II til dette direktiv.

Artikkel 3

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme

a) artikkel 1 nr. 3, 4, 16 og 17 og vedlegg I nr. 1, nr. 2 bokstav c), nr. 3 og nr. 5 bokstav b) iii) senest 1. januar 2011, og

b) alle andre bestemmelser i dette direktiv som ikke er angitt i bokstav a), senest 31. desember 2011.

Når tiltakene nevnt i dette nummer vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. I de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme vedlegg I nr. 1, skal det kreves at kredittinstitusjoner anvender de prinsipper som er fastsatt i dem, på

i) godtgjøring basert på kontrakter inngått før den faktiske ikrafttredelsesdato i hver enkelt medlemsstat, og som tildeles eller utbetales etter denne dag, og

ii) for tjenester som er ytt i 2010, godtgjøring som er tildelt, men ennå ikke utbetalt, før den faktiske ikrafttredelsesdato i hver enkelt medlemsstat.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Rapportering

I lys av Basel-rammeavtalens internasjonale karakter og risikoene ved ikke samtidig å gjennomføre endringene

av den nevnte rammeavtalen i store jurisdiksjoner, skal Kommisjonen senest 31. desember 2010 legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport om de framskritt som gjøres med hensyn til internasjonal gjennomføring av endringene i kapitaldekningsregelverket, eventuelt sammen med hensiktsmessige forslag.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 24. november 2010.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

O. CHASTEL

Formann

VEDLEGG I

I vedlegg V, VI, VII, IX og XII til direktiv 2006/48/EF gjøres følgende endringer:

1) I vedlegg V skal nytt avsnitt lyde:

«11.GODTGJØRINGSPOLITIKK

23. Ved fastsettelsen og gjennomføringen av sin samlede godtgjøringspolitikk, herunder lønn og skjønsmessig fastsatte pensjonsytelser, for personalkategorier, herunder øverste ledelse, risikotakere, personale med kontrollfunksjoner og ansatte hvis samlede godtgjøring ligger i samme godtgjøringsramme som den øverste ledelsen og risikotakerne, hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på deres risikoprofil, skal kredittinstitusjoner overholde følgende prinsipper på en slik måte og i den utstrekning som er hensiktsmessig med hensyn til deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet:

- a) Godtgjøringspolitikken skal være forenlig med og fremme en forsvarlig og effektiv risikohåndtering, og den skal ikke oppmuntre til risikotaking som overskrider det risikonivået kredittinstitusjonen tolererer.
- b) Godtgjøringspolitikken skal være i tråd med kredittinstitusjonens forretningsstrategi, målsetninger, verdier og langsiktige interesser, og den skal omfatte tiltak for å unngå interessekonflikter.
- c) Kredittinstitusjonens ledelsesorgan skal i sin tilsynsfunksjon vedta og regelmessig gjennomgå de allmenne prinsippene for godtgjøringspolitikken og ha ansvar for dens gjennomføring.
- d) Minst en gang i året skal gjennomføringen av godtgjøringspolitikken underlegges en sentral og uavhengig internkontroll for å fastslå om den overholder de retningslinjer og framgangsmåter for godtgjøring som ledelsesorganet har vedtatt i sin tilsynsfunksjon.
- e) Medarbeidere som deltar i kontrollvirksomhet, skal være uavhengige av de forretningsenheter de fører tilsyn med, ha den nødvendige myndighet og bli avlønnnet etter hvordan de når målene som er knyttet til funksjonene deres, uavhengig av resultatene til avdelingene de fører tilsyn med.
- f) Godtgjøringen til personer i den øverste ledelsen som utøver risikohåndterings- og overholdelsesfunksjoner, skal underlegges direkte tilsyn av godtgjøringskomiteen nevnt i nr. 24 eller, dersom en slik komité ikke er nedsatt, av ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon.
- g) Når godtgjøringen er resultatavhengig, skal det samlede godtgjøringsbeløpet fastsettes på grunnlag av en kombinert vurdering av den enkelte medarbeiders og den berørte forretningsenhets resultater og kredittinstitusjonens samlede resultater, og ved vurderingen av den enkelte medarbeiders resultater skal det tas hensyn til finansielle og ikke-finansielle kriterier.
- h) Resultatvurderingen skal inngå i en flerårig ramme for å sikre langsiktigheten i vurderingen og at den faktiske utbetalingen av de resultatavhengige bestanddelene av godtgjøringen fordeles over et tidsrom der det tas hensyn til kredittinstitusjonens underliggende konjunktur og forretningsrisiko.
- i) Den samlede variable godtgjøringen får ikke begrense kredittinstitusjonens mulighet til å styrke sitt kapitalgrunnlag.
- j) Garantert variabel godtgjøring skal forekomme bare unntaksvis og i forbindelse med nyansettelser, og den skal være begrenset til det første ansettelsesåret.
- k) I kredittinstitusjoner som nyter godt av ekstraordinær statlig inngripen
 - i) skal den variable godtgjøringen være strengt begrenset til en prosentdel av nettoinntektene når den er uforenlig med opprettholdelsen av et forsvarlig kapitalgrunnlag og opphør av statsstøtten innen rimelig tid,

ii) skal de relevante vedkommende myndigheter kreve at kredittinstitusjonene omstrukturerer godtgjøringen slik at den blir forenlig med forsvarlig risikohåndtering og langsiktig vekst, herunder, der det er hensiktsmessig, at de fastsetter grenser for godtgjøring til personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet i henhold til artikkel 11 nr. 1,

iii) skal det ikke utbetales godtgjøring til personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet i henhold til artikkel 11 nr. 1, med mindre det er berettiget.

- l) Det skal være en passende balanse mellom faste og variable bestanddeler av den samlede godtgjøringen, og den faste bestanddelen skal utgjøre en tilstrekkelig stor andel av den samlede godtgjøringen til at det er mulig å gjennomføre en fullt fleksibel politikk med hensyn til variable godtgjøringsbestanddeler, herunder muligheten til ikke å utbetale noen variabel godtgjøringsbestanddel.

Kredittinstitusjonene skal fastsette et passende forhold mellom de faste og de variable bestanddelene av den samlede godtgjøringen.

- m) Betalinger knyttet til tidlig oppsigelse av en kontrakt skal gjenspeile de resultater som er oppnådd over tid, og skal være utformet slik at de ikke belønner manglende resultatoppgjøringsresultat.
- n) Ved målingen av de resultater som anvendes for å beregne variable godtgjøringsbestanddeler eller grupper av variable godtgjøringsbestanddeler, skal det inngå en justering for alle former for eksisterende og framtidige risikoer, og det skal tas hensyn til kapitalkostnadene og den nødvendige likviditet.

Ved fordelingen av de variable godtgjøringsbestanddelene i kredittinstitusjonen skal det også tas hensyn til alle former for eksisterende og framtidige risikoer.

- o) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 50 %, av enhver variabel godtgjøring skal bestå av en passende sammensetning av
- i) aksjer eller tilsvarende eierinteresser, avhengig av den berørte kredittinstitusjonens juridiske form, eller instrumenter knyttet til aksjer eller, for kredittinstitusjoner som ikke er børsnotert, tilsvarende instrumenter som ikke er kontantinstrumenter, og
- ii) der det er relevant, andre instrumenter i henhold til artikkel 66 nr. 1a bokstav a) som i tilstrekkelig grad løpende gjenspeiler kredittinstitusjonens kredittkvalitet.

Instrumentene nevnt i dette nummer skal omfattes av en hensiktsmessig tilbakeholdelsespolitikk som er utformet slik at insitamentene tilpasses kredittinstitusjonens langsiktige interesser. Medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter kan sette begrensninger for typen og utformingen av disse instrumentene eller forby visse instrumenter dersom det anses hensiktsmessig. Dette nummer får anvendelse på både den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som utsettes i samsvar med bokstav p), og den andel av den variable godtgjøringsbestanddelen som ikke utsettes.

- p) En betydelig andel, og i alle tilfeller minst 40 %, av den variable godtgjøringsbestanddelen skal utsettes i et tidsrom på minst tre-fem år og skal behørig tilpasses virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiders arbeidsoppgaver.

Godtgjøring som skal utbetales i samsvar med en utsettelsesordning, skal ikke utbetales raskere enn på pro rata-grunnlag. Dersom den variable godtgjøringsbestanddelen utgjør et særlig høyt beløp, skal minst 60 % av beløpet utsettes. Varigheten av utsettelsesperioden skal fastsettes i samsvar med institusjonens konjunkturforløp, virksomhetens art og risiko samt den berørte medarbeiders arbeidsoppgaver.

- q) Den variable godtgjøringen, herunder den utsatte delen, utbetales eller tildeles bare dersom den er forsvarlig ut fra kredittinstitusjonens samlede finansielle situasjon og berettiget ut fra kredittinstitusjonens, forretningsenhetens og den berørte medarbeiders resultater.

Uten at det berører de allmenne prinsipper i nasjonal kontrakts- og arbeidsrett, skal den samlede variable godtgjøringen som hovedregel reduseres betydelig når kredittinstitusjonens finansielle resultat er svakt eller negativt, idet det tas hensyn til både den nåværende godtgjøringen og reduksjoner i utbetalinger av tidligere opptjente beløp, herunder gjennom ordninger for fradrag eller tilbakebetaling.

- r) Pensjonspolitikken er i tråd med kredittinstitusjonens forretningsstrategi, målsetninger, verdier og langsiktige interesser.

Dersom den ansatte forlater kredittinstitusjonen før pensjonsalder, skal kredittinstitusjonen tilbakeholde de skjønsmessig fastsatte pensjonsytelsene i et tidsrom på fem år i form av instrumenter nevnt i bokstav o). Når en ansatt når pensjonsalder, skal de skjønsmessig fastsatte pensjonsytelsene utbetales til den ansatte i form av instrumenter nevnt i bokstav o) etter en tilbakeholdelsesperiode på fem år.

- s) Medarbeiderne skal forplikte seg til ikke å benytte personlige sikringsstrategier eller forsikringer knyttet til godtgjøring og ansvar for å undergrave de risikotilpasningsvirkninger som er innebygget i deres godtgjøringsordninger.
- t) Variabel godtgjøring skal ikke utbetales gjennom instrumenter eller metoder som gjør det enklere å omgå kravene i dette direktiv.

Prinsippene fastsatt i dette nummer skal anvendes av kredittinstitusjoner på konsernnivå, på morforetaksnivå og på datterforetaksnivå, herunder de som er etablert i finanssentre offshore.

24. Kredittinstitusjoner som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, skal opprette en godtgjøringskomité. Godtgjøringskomiteen skal sammensettes på en måte som gjør det mulig for den å foreta en sakkyndig og uavhengig vurdering av godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis samt de insitamenter som skapes for å håndtere risiko, kapital og likviditet.

Godtgjøringskomiteen skal ha ansvar for det forberedende arbeidet i forbindelse med beslutninger om godtgjøring, herunder slike som vil ha følger for den berørte kredittinstitusjons risiko og risikohåndtering, og som skal tas av ledelsesorganet i sin tilsynsfunksjon. Lederen og medlemmene av godtgjøringskomiteen skal være medlemmer av ledelsesorganet som ikke deltar i den daglige ledelsen av den berørte kredittinstitusjon. Når slike beslutninger forberedes, skal godtgjøringskomiteen ta hensyn til aksjeeiernes, investorenes og andre berørte parters langsiktige interesser i kredittinstitusjonen.»

- 2) I vedlegg VI del 1 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 8 skal lyde:

«8. Uten at det berører nr. 9-11 skal engasjementer med regionale og lokale myndigheter risikovektes med engasjementer med institusjoner, med forbehold for nummer 11a. Denne behandlingen er uavhengig av utøvelsen av det skjønn som er nevnt i artikkel 80 nr. 3. Fortrinnsbehandlingen for kortsiktige engasjementer som angitt i nr. 31, 32 og 37, kommer ikke til anvendelse.»

- b) Nytt nummer skal lyde:

«11a. Uten at det berører nr. 9-11 skal engasjementer med medlemsstatenes regionale og lokale myndigheter som er uttrykt og finansiert i vedkommende myndigheters egen valuta, gis en risikovekt på 20 %.»

- c) I nr. 68 gjøres følgende endringer:

- i) Første ledd bokstav d) og e) skal lyde:

«d) Lån som er sikret i boligeiendom eller aksjer i finske boligselskaper, som nevnt i nr. 46, opp til den laveste verdi av hovedstolen av panterettene sammenstilt med eventuelle tidligere panteretter og 80 % av de pantsatte eiendommenes verdi, i prioriterte andeler utstedt av franske «fonds communs de créances», eller i tilsvarende verdipapiriseringseenheter som er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som verdipapiriserer engasjementer i boligeiendom. Dersom slike prioriterte andeler anvendes som sikkerhet, skal det særskilte offentlige tilsynet for å verne obligasjonseierne, som fastsatt i artikkel 52 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (investeringsforetak) (*), sikre at de underliggende eiendelene for slike andeler til enhver tid og så lenge de inngår i sikkerhetsmassen, består av minst 90 % panteretter i boligeiendom, som er sammenstilt med eventuelle tidligere panteretter opp til den laveste verdi av hovedstolen som forfaller via andelene, hovedstolen av panterettene og 80 % av de pantsatte eiendommenes verdi, at andelene er kvalifisert til risikoklasse I i henhold til dette vedlegg, og at slike andeler ikke overstiger 10 % av det nominelle beløpet av den utestående emisjonen.

Engasjementer som skyldes overføring og forvaltning av debitorers betalinger eller avviklingsproveny for lån med sikkerhet i pantsatte eiendommer av prioriterte andeler eller obligasjoner, skal ikke inngå i beregningen av grensen på 90 %.

e) Lån som er sikret i næringseiendom eller aksjer i finske boligselskaper, som nevnt i nr. 52, opp til den laveste verdi av hovedstolen av panterettene sammenstilt med eventuelle tidligere panteretter og 60 % av de pantsatte eiendommenes verdi, i prioriterte andeler utstedt av franske «fonds communs de créances», eller i tilsvarende verdipapiriseringseenheter som er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som verdipapiriserer engasjementer i næringseiendom. Dersom slike prioriterte andeler anvendes som sikkerhet, skal det særskilte offentlige tilsynet for å verne obligasjonseierne, som fastsatt i artikkel 52 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF, sikre at de underliggende eiendelene for slike andeler til enhver tid og så lenge de inngår i sikkerhetsmassen, består av minst 90 % panteretter i næringseiendom, som er sammenstilt med eventuelle tidligere panteretter opp til den laveste verdi av hovedstolen som forfaller via andelene, hovedstolen av panterettene og 60 % av de pantsatte eiendommenes verdi, at andelene er kvalifisert til risikoklasse I i henhold til dette vedlegg, og at slike andeler ikke overstiger 10 % av det nominelle beløpet av den utestående emisjonen.

Vedkommende myndigheter kan godkjenne lån sikret i næringseiendom der forholdet lån/verdi på 60 % overstiges opp til et høyeste nivå på 70 %, dersom verdien av de samlede eiendelene som er stilt som sikkerhet for obligasjonene med fortrinnsrett, overstiger det utestående nominelle beløpet av obligasjonene med fortrinnsrett med minst 10 %, og obligasjonseierne fordringer oppfyller kravene til rettsikkerhet i vedlegg VIII. Obligasjonseierne fordring skal ha fortrinnsrett framfor alle andre fordringer på sikkerheten. Engasjementer som skyldes overføring og forvaltning av debitorers betalinger eller avviklingsproveny for lån med sikkerhet i pantsatte eiendommer av prioriterte andeler eller obligasjoner, skal ikke inngå i beregningen av grensen på 90 %.»

(*) EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

ii) Tredje ledd skal lyde:

«Fram til 31. desember 2013 kommer grensen på 10 % for prioriterte andeler utstedt av franske «fonds communs de créances» eller i tilsvarende verdipapiriseringseenheter som angitt i bokstav d) og e), ikke til anvendelse, forutsatt at

- i) de verdipapiriserte engasjementene i boligeiendom eller næringseiendom ble initiert av et medlem i samme konsoliderte gruppe som utstederen av obligasjonene med fortrinnsrett også er medlem i, eller av en enhet som er tilknyttet samme sentralorgan som utstederen av obligasjonene med fortrinnsrett også er tilknyttet (det felles gruppemedlemsskapet eller den felles tilknytningen skal fastsettes på det tidspunkt da de prioriterte andelene stilles som sikkerhet for obligasjoner med fortrinnsrett), og
- ii) et medlem i samme konsoliderte gruppe som utstederen av obligasjonene med fortrinnsrett også er medlem i, eller en enhet som er tilknyttet samme sentralorgan som utstederen av obligasjonene med fortrinnsrett også er tilknyttet, beholder hele førstetapstransjen som understøtter disse prioriterte andelene.

Kommisjonen skal senest 31. desember 2012 vurdere om unntaket fastsatt i tredje ledd er hensiktsmessig og, dersom det er relevant, om det er hensiktsmessig å utvide denne behandlingen til å omfatte alle andre typer obligasjoner med fortrinnsrett. I lys av denne gjennomgåelsen kan Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 151a og på vilkårene fastsatt i artikkel 151b og 151c for å forlenge unntaket, gjøre det permanent eller utvide det til å omfatte andre typer obligasjoner med fortrinnsrett.»

3) Vedlegg VII del 2 avsnitt 1 nr. 8 bokstav d) skal lyde:

«d) Obligasjoner med fortrinnsrett som definert i vedlegg VI del 1 nr. 68-70 kan tilordnes en LGD-verdi på 11,25 %.»

4) I vedlegg IX gjøres følgende endringer:

a) I del 3 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«c) Kredittvurderingen skal verken helt eller delvis baseres på ufinansiert støtte fra kredittinstitusjonen selv. I slike tilfeller skal kredittinstitusjonen betrakte den relevante posisjonen som om den ikke var kredittvurdert, og anvende relevant behandling av ikke-kredittvurderte posisjoner som angitt i del 4.»

b) I del 4 gjøres følgende endringer:

i) Nr. 5 skal lyde:

«5. Når en kredittinstitusjon har to eller flere overlappende posisjoner i en verdipapirisering, skal den i den utstrekning de overlapper hverandre, i sin beregning av risikovektede engasjementsbeløp bare ta med den posisjonen eller den delen av en posisjon som gir de høyeste risikovektede engasjementsbeløpene. Kredittinstitusjonen kan også anerkjenne en slik overlapping mellom kapitalkrav for spesifikk risiko for posisjoner i handelsporteføljen og kapitalkrav for posisjoner i bankporteføljen, forutsatt at kredittinstitusjonen kan beregne og sammenligne kapitalkravene for de berørte posisjonene. I dette nummer menes med «overlapping» at posisjonene helt eller delvis representerer et engasjement med samme risiko, slik at det så langt de overlapper hverandre, dreier seg om ett enkelt engasjement.

Når del 3 nr. 1 bokstav c) får anvendelse på posisjoner i en ABCP, kan kredittinstitusjonen etter godkjenning fra vedkommende myndigheter benytte risikovekten som er tildelt en likviditetsfasilitet, for å beregne det risikovektede engasjementsbeløpet for ABCP-en dersom likviditetsfasiliteten er sidestilt med ABCP-en, slik at de utgjør overlappende posisjoner og 100 % av ABCP-en utstedt av programmet er dekket av likviditetsfasiliteter.»

ii) Nr. 6 skal lyde:

«6. Med forbehold for nr. 8 skal det risikovektede engasjementsbeløpet til en kredittvurdert verdipapiriseringsposisjon eller reverdipapiriseringsposisjon beregnes ved å gi engasjementsverdien den risikovekt som er tilknyttet den risikoklasse som vedkommende myndigheter har fastsatt at kredittvurderingen er tilknyttet, i samsvar med artikkel 98 og slik det er fastsatt i tabell 1.»

iii) Tabell 1 skal lyde:

«Tabell 1

Risikoklasse	1	2	3	4 (bare for kredittvurderinger som ikke er kortsiktige)	alle andre risikoklasser
Verdipapiriseringsposisjoner	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %
Reverdipapiriseringsposisjoner	40 %	100 %	225 %	650 %	1250 %»

iv) Tabell 2 utgår.

v) Nr. 46 skal lyde:

«46.1 henhold til den eksterne kredittvurderingsmetoden skal det risikovektede engasjementsbeløpet til en kredittvurdert verdipapiriseringsposisjon eller reverdipapiriseringsposisjon beregnes ved å gi engasjementsverdien den risikovekt som er tilknyttet den risikoklasse som vedkommende myndigheter har fastsatt at kredittvurderingen er tilknyttet, i samsvar med artikkel 98 og slik det er fastsatt i tabell 4, multiplisert med 1,06.»

vi) Tabell 4 skal lyde:

«Tabell 4

Risikoklasse		Verdipapiriseringsposisjoner			Reverdipapiriseringsposisjoner	
Kredittvurderinger som ikke er kortsiktige	Kortsiktige kredittvurderinger	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150G %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
alle andre og ikke-kredittvurderte		1250 %»				

vii) Tabell 5 utgår.

viii) Nr. 47 skal lyde:

«47. Vektingen i kolonne C i tabell 4 skal anvendes dersom verdipapiriseringsposisjonen ikke er i en reverdipapiriseringsposisjon, og dersom det faktiske antallet verdipapiriserte engasjementer er mindre enn seks. For de øvrige verdipapiriseringsposisjoner som ikke er reverdipapiriseringsposisjoner, skal vektingen i kolonne B anvendes, med mindre posisjonen er i den høyest prioriterte transjen i en verdipapirisering. I så fall skal vektingen i kolonne A anvendes. For reverdipapiriseringer skal vektingen i kolonne E anvendes, med mindre reverdipapiriseringsposisjonen er den høyest prioriterte transjen i reverdipapiriseringen og ingen av de underliggende engasjementene selv var reverdipapiriseringsengasjementer. I så fall skal kolonne D anvendes. Ved fastsettelsen av om en transje har høyest prioritet, er det ikke nødvendig å ta hensyn til forfalte beløp i henhold til rente- eller valutaderivatkontrakter, forfalte gebyrer eller andre lignende betalinger.»

ix) Nr. 48 utgår.

x) Nr. 49 skal lyde:

«49. Ved beregningen av det faktiske antallet verdipapiriserte engasjementer skal flere engasjementer med én og samme debitor behandles som ett engasjement. Det faktiske antallet engasjementer blir beregnet som

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

der EAD_i utgjør summen av engasjementsverdiene av alle engasjementer med i^{ende} debitor. Dersom den delen av porteføljen som er tilknyttet det største engasjementet, C_1 , er tilgjengelig, kan kredittinstitusjonen beregne N som $1/C_1$.»

xi) Nr. 50 utgår.

xii) Nr. 52 skal lyde:

«52. Med forbehold for nr. 58 og 59 skal risikovekten for en verdipapiriseringsposisjon beregnet etter den formelbaserte tilsynsmetoden være den risikovekten som anvendes i henhold til nr. 53. Risikovekten skal imidlertid ikke være lavere enn 20 % for reverdipapiriseringsposisjoner og 7 % for alle andre verdipapiriseringsposisjoner.»

xiii) Nr. 53 sjette ledd skal lyde:

« N er det faktiske antall engasjementer beregnet i samsvar med nr. 49. I forbindelse med reverdipapiriseringer skal kredittinstitusjonen ta hensyn til antall verdipapiriseringsengasjementer i gruppen, og ikke til antall underliggende engasjementer i de opprinnelige gruppene som de underliggende verdipapiriseringsengasjementene stammer fra.»

5) I vedlegg XII gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«TEKNISKE KRITERIER FOR GJENNOMSIKTIGHET OG OFFENTLIGGJØRING»

b) I del 2 gjøres følgende endringer:

i) Nr. 9 og 10 skal lyde:

«9. Kredittinstitusjoner som beregner sine kapitalkrav i samsvar med artikkel 75 bokstav b) og c), skal opplyse om disse kravene separat for hver risiko som omhandles i de nevnte bestemmelsene. Dessuten skal det opplyses om kapitalkravene separat for den spesifikke renterisikoen i verdipapiriseringsposisjoner.

10. Følgende opplysninger skal gis av alle kredittinstitusjoner som beregner sine kapitalkrav i samsvar med vedlegg V til direktiv 2006/49/EF:

a) For hver enkelt underportefølje:

i) særtrekkene ved de modeller som benyttes,

ii) for kapitalkravene i samsvar med nr. 5a og 5i i vedlegg V til direktiv 2006/49/EF hver for seg, de metoder som anvendes og de risikoer som måles ved bruk av en intern modell, herunder en beskrivelse av den metoden kredittinstitusjonen anvender for å fastsette likviditetshorisoner, de metoder som anvendes for å oppnå en kapitalvurdering som er forenlig med den påkrevde standard for soliditet, og de metoder som anvendes ved valideringen av modellen,

iii) en beskrivelse av de stresstester som er benyttet på underporteføljen,

iv) en beskrivelse av de metoder som er benyttet ved etterkontroller og for å validere om de interne modellene og modellprosessene er nøyaktige og konsekvente.

b) Omfanget av vedkommende myndighets godkjenning.

c) En beskrivelse av omfanget av og metodene for overholdelse av kravene fastsatt i vedlegg VII del B til direktiv 2006/49/EF.

- d) Høyeste, laveste og gjennomsnittlige verdier for følgende:
- i) daglige «value-at-risk»-beløp i løpet av rapporteringsperioden og ved periodens utløp,
 - ii) stressede «value-at-risk»-beløp i løpet av rapporteringsperioden og ved periodens utløp,
 - iii) kapitalkrav i samsvar med nr. 5a og 5l i vedlegg V til direktiv 2006/49/EF hver for seg i løpet av rapporteringsperioden og ved periodens utløp.
- e) Kapitalbeløpet i samsvar med nr. 5a og 5l i vedlegg V til direktiv 2006/49/EF hver for seg, sammen med den veide gjennomsnittlige likviditetshorisonten for hver underportefølje som omfattes.
- f) En sammenligning av de daglige «value-at-risk»-beløpene ved dagens slutt og den daglige endringen i porteføljeverdien ved slutten av den etterfølgende virkedag, sammen med en analyse av eventuelle viktige overskridelser i løpet av rapporteringsperioden.»
- ii) Nr. 14 skal lyde:
- «14. Kredittinstitusjoner som beregner risikovektede engasjementsbeløp i samsvar med artikkel 94-101 eller kapitalkrav i samsvar med nr. 16a i vedlegg I til direktiv 2006/49/EF, skal gi følgende opplysninger, der det er relevant, separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen:
- a) En beskrivelse av kredittinstitusjonens målsettinger med hensyn til verdipapiriseringsvirksomhet.
 - b) Arten av andre risikoer, herunder den likviditetsrisiko som er knyttet til verdipapiriserte eiendeler.
 - c) Arten av risikoer som er knyttet til prioriteten til de underliggende verdipapiriseringsposisjoner og til de eiendeler som ligger til grunn for disse verdipapiriseringsposisjonene, som erverves og beholdes i forbindelse med reverdipapiriseringer.
 - d) Kredittinstitusjonens ulike roller i verdipapiriseringsprosessen.
 - e) En indikasjon på omfanget av kredittinstitusjonens engasjement i hver av rollene nevnt i bokstav d).
 - f) En beskrivelse av de prosesser som er innført for å overvåke endringer i verdipapiriseringsengasjementenes kredittrisiko og markedsrisiko, herunder opplysninger om hvordan utviklingen i de underliggende eiendelene påvirker verdipapiriseringsengasjementer, og en beskrivelse av hvordan disse prosessene er forskjellige for reverdipapiriseringsengasjementer.
 - g) En beskrivelse av kredittinstitusjonens politikk for anvendelse av risikosikring og ikke-finansiert beskyttelse for å redusere risikoene i forbindelse med tilbakeholdte verdipapiriseringsengasjementer og reverdipapiriseringsengasjementer, herunder angivelse av viktige sikringsmotparter etter relevante engasjementskategorier.
 - h) Metodene for beregning av risikovektede engasjementsbeløp som kredittinstitusjonen følger i sin verdipapiriseringsvirksomhet, herunder hvilke typer verdipapiriseringsengasjementer den enkelte metode anvendes på.
 - i) Hvilke typer spesialforetak for verdipapirisering som den organiserende kredittinstitusjonen benytter for å verdipapirisere engasjementer med tredjemann, herunder hvorvidt og eventuelt i hvilken form og i hvilket omfang kredittinstitusjonen har engasjementer med disse spesialforetakene, separat for engasjementer i og utenfor balansen, samt en liste over de enheter som kredittinstitusjonen forvalter eller gir råd til, og som investerer i enten de verdipapiriseringsposisjonene som kredittinstitusjonen har verdipapirisert, eller i spesialforetak for verdipapirisering som kredittinstitusjonen organiserer.
 - j) Et sammendrag av kredittinstitusjonens regnskapsprinsipper for verdipapiriseringsvirksomhet, herunder
 - i) om transaksjonene blir behandlet som salg eller finansiering,

- ii) innregning av gevinster på salg,
 - iii) metoder, viktige forutsetninger og inndata samt endringer i forhold til den foregående perioden for vurdering av verdipapiriseringssposisjoner,
 - iv) behandlingen av syntetiske verdipapiriseringer dersom disse ikke omfattes av andre regnskapsprinsipper,
 - v) hvordan eiendeler i påvente av verdipapirisering verdsettes, og hvorvidt de bokføres i eller utenfor kredittinstitusjonens handelsportefølje,
 - vi) retningslinjer for balanseoppføring av forpliktelser for ordninger som kan føre til krav om at kredittinstitusjonen yter finansiell støtte for verdipapiriserte eiendeler.
- k) Navnene på de eksterne kredittvurderingsinstitusjonene som er benyttet i verdipapiriseringer, og engasjementstypene som hvert enkelt byrå er benyttet for.
- l) Dersom det er relevant, en beskrivelse av metoden med intern vurdering som omhandlet i vedlegg IX del 4, herunder strukturen i prosessen med intern vurdering og forholdet mellom interne og eksterne vurderinger, anvendelse av intern vurdering for andre formål enn beregning av kapital, kontrollordninger for prosessen med intern vurdering, herunder en redegjørelse for uavhengighet, ansvarlighet og gjennomgåelse av prosessen med intern vurdering, engasjementstyper som prosessen med intern vurdering anvendes på, og stressfaktorer som anvendes for å fastsette kredittforbedringsnivåer, etter engasjementstype.
- m) En forklaring av vesentlige endringer i de kvantitative offentliggjøringene i bokstav n)-q) siden siste rapporteringsperiode.
- n) Separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen, følgende opplysninger inndelt etter engasjementstype:
- i) det samlede utestående beløp for engasjementer som er verdipapirisert av kredittinstitusjonen, separat for tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og verdipapiriseringer som kredittinstitusjonen bare organiserer,
 - ii) det samlede beløp for balanseførte verdipapiriseringssposisjoner som er holdt tilbake eller kjøpt, og verdipapiriseringssposisjoner utenfor balansen,
 - iii) det samlede beløp for eiendeler som avventer verdipapirisering,
 - iv) for verdipapiriserte fasiliteter som er gjenstand for tidlig amortisering, samlede utnyttede engasjementer som er tilført henholdsvis initiativtakerens og investorenes interesser, kredittinstitusjonens samlede kapitalkrav mot initiativtakerens interesser og kredittinstitusjonens samlede kapitalkrav mot investorens andeler av utnyttede saldoer og utnyttede kredittlinjer,
 - v) beløp for verdipapiriseringssposisjoner som trekkes fra ansvarlig kapital eller gis en risikovekt på 1 250 %,
 - vi) et sammendrag av verdipapiriseringsevne i inneværende periode, herunder beløp for de verdipapiriserte engasjementene og bokført gevinst eller tap på salg.
- o) Separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen gis følgende opplysninger:
- i) det samlede beløp for verdipapiriseringssposisjoner som er holdt tilbake eller kjøpt, og de tilknyttede kapitalkravene, inndelt i verdipapiriseringssposisjoner og reverdipapiriseringssposisjoner og videre inndelt i et fornuftig antall risikovekt- eller kapitalkravintervaller for hver av de anvendte metoder for fastsettelse av kapitalkrav,

- ii) det samlede beløp for reverdipapiriseringsengasjementer som er holdt tilbake eller kjøpt, inndelt etter engasjement før og etter risikosikring/forsikring og engasjement med finansielle garantister, inndelt etter garantistenes kredittverdighetskategorier eller navn.
 - p) For engasjementer utenfor handelsporteføljen og for engasjementer som er verdipapirisert av kredittinstitusjonen, beløpet for nedskrevne/forfalte verdipapiriserte eiendeler samt kredittinstitusjonens bokførte tap i inneværende periode, begge inndelt etter engasjementstype.
 - q) For engasjementer i handelsporteføljen, de samlede utestående engasjementer som er verdipapirisert av kredittinstitusjonen og omfattet av et kapitalkrav for markedsrisiko, inndelt etter tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og etter engasjementskategori.»
- iii) Nytt nummer skal lyde:

«15.Følgende opplysninger, herunder regelmessige ajourføringer minst en gang per år, skal offentliggjøres om kredittinstitusjonens godtgjøringspolitikk og godtgjøringspraksis for de personalkategorier hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på dens risikoprofil:

- a) Opplysninger om beslutningsprosessen som ligger til grunn for fastsettelsen av godtgjøringspolitikken, herunder eventuelt opplysninger om godtgjøringskomiteens sammensetning og mandat, navnet på den eksterne konsulenten som er blitt innleid med henblikk på å fastsette godtgjøringspolitikken, og de relevante berørte parter rolle.
- b) Opplysninger om sammenhengen mellom lønn og resultater.
- c) De viktigste kjennetegnene ved godtgjøringsssystemet, herunder opplysninger om hvilke kriterier som legges til grunn for resultatmålinger og risikjusteringer, utsettelsespolitikk og kriterier for ervervelse av rettigheter.
- d) Opplysninger om hvilke resultatkrakterier som legges til grunn for tildeling av rettigheter til aksjer, opsjoner eller variable bestanddeler av godtgjøringen.
- e) De viktigste parametere og begrunnelser for ordninger med variable bestanddeler og andre ikke-kontante ytelser.
- f) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter forretningsområde.
- g) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter øverste ledelse og de personalkategorier hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på kredittinstitusjonens risikoprofil, med angivelse av følgende:
 - i) godtgjøringsbeløpene for regnskapsåret, oppdelt i fast og variabel godtgjøring og antall begunstigede,
 - ii) den variable godtgjøringens beløp og former, oppdelt i kontanter, aksjer, instrumenter som er knyttet til aksjer, og andre typer,
 - iii) beløp for utestående utsatt godtgjøring, oppdelt i godtgjorte og ikke godtgjorte andeler,
 - iv) beløp for utsatt godtgjøring som er tildelt i regnskapsåret, utbetalt og redusert gjennom justeringer av resultatene,
 - v) utbetalinger i forbindelse med nyansettelser og sluttvederlag som er utbetalt i regnskapsåret, og antall mottakere av slike utbetalinger, og
 - vi) beløp for sluttvederlag som er utbetalt i regnskapsåret, antall mottakere av slike utbetalinger og det høyeste beløp som er utbetalt til én enkelt person.

For kredittinstitusjoner som er betydelige i kraft av sin størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, skal de kvantitative opplysningene nevnt i dette nummer også gjøres tilgjengelige for offentligheten når det gjelder de personer som i praksis leder kredittinstitusjonens virksomhet i henhold til artikkel 11 nr. 1.

Kredittinstitusjonene skal oppfylle kravene i dette nummer på en måte som er hensiktsmessig ut fra deres størrelse og interne organisering samt virksomhetens art, omfang og kompleksitet, og uten at det berører direktiv 95/46/EF.»

VEDLEGG II

I vedlegg I, II, V og VII til direktiv 2006/49/EF gjøres følgende endringer:

1) I vedlegg I gjøres følgende endringer:

a) I nr. 8 gjøres følgende endringer:

i) I første ledd skal innledningen lyde:

«8. Når det skal beregnes kapitalkrav for markedsrisiko til den part som påtar seg kredittrisikoen («selgeren av beskyttelse»), og med mindre noe annet er angitt, skal det nominelle beløpet for kredittderivatkontrakten benyttes. Uten hensyn til første punktum kan institusjonen velge å erstatte den nominelle verdien med den nominelle verdien minus eventuelle endringer i kredittderivatets markedsverdi siden handelens begynnelse. For beregning av den spesifikke risiko skal kredittderivatkontraktens løpetid anvendes istedenfor forpliktelsens løpetid, med unntak for totalavkastningsbytteavtaler. Posisjoner fastsettes slik.»

ii) Bokstav v) tredje ledd skal lyde:

«Dersom et kredittderivat der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, blir vurdert eksternt, skal selgeren av beskyttelse beregne kapitalkravet for spesifikk risiko ved å benytte vurderingen av derivatet og anvende respektive risikovekter for verdipapiriseringene i relevant omfang.»

b) Nr. 14 første ledd skal lyde:

«14. Institusjonen skal plassere sine nettoposisjoner i handelsporteføljen i instrumenter som ikke er verdipapiriseringsposisjoner, beregnet i samsvar med nr. 1, i de relevante kategoriene i tabell I på grunnlag av utsteder/debitor, eksternt eller intern kredittvurdering og gjenværende løpetid, og deretter multiplisere dem med vektene angitt i nevnte tabell. Institusjonen skal summere de vektete posisjonene som følger av anvendelsen av dette nummer (uansett om de er lange eller korte), for å beregne kapitalkravet for spesifikk risiko. Den skal beregne kapitalkravet for spesifikk risiko for posisjoner som er verdipapiriseringsposisjoner, i samsvar med nr. 16a.

Ved anvendelse av dette nummer og nr. 14a og 16a kan institusjonen begrense produktet av vektningen og nettoposisjonen til det største mulige tapet knyttet til misligholdsrisikoen. For en kort posisjon kan grensen beregnes som en verdiendring som følge av at misligholdsrisikoen knyttet til de underliggende navnene plutselig bortfaller.»

c) Nye numre skal lyde:

«14a. Som unntak fra nr. 14 kan en institusjon fastsette kapitalkravet for spesifikk risiko for korrelasjonshandelsporteføljen som det høyeste av følgende beløp:

a) det samlede kapitalkravet for spesifikk risiko som ville gjelde bare for lange nettoposisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen,

b) det samlede kapitalkravet for spesifikk risiko som ville gjelde bare for korte nettoposisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen.

14b. Korrelasjonshandelsporteføljen skal bestå av verdipapiriseringsposisjoner og kredittderivater der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, som oppfyller følgende kriterier:

- a) posisjonene er verken reverdipapiriseringsposisjoner, opsjoner på en verdipapiriseringsstransje eller andre derivater av verdipapiriseringsengasjementer som ikke yter en pro rata-andel av utbyttet av en verdipapiriseringsstransje, og
- b) alle referanseinstrumenter er enten knyttet til én forpliktelse, herunder kredittderivater knyttet til én forpliktelse som det foreligger et likvid toveismarked for, eller alminnelig handlede indekser som er basert på disse referanseenheter. Et toveismarked anses å eksistere dersom det foreligger uavhengige tilbud om kjøp og salg basert på god tro, slik at en pris som i rimelig grad er knyttet til siste salgspris eller gjeldende konkurrerende noteringer for kjøp og salg basert på god tro, kan fastsettes innen én dag og gjøres opp til avtalt pris innen relativt kort tid i samsvar med vanlig handelspraksis.

14c. Posisjoner som henviser til ett av følgende, skal ikke inngå i korrelasjonshandelsporteføljen:

- a) et underliggende engasjement som kan plasseres i engasjementskategoriene nevnt i artikkel 79 nr. 1 bokstav h) og i) i direktiv 2006/48/EF utenfor en institusjons handelsportefølje, eller
- b) en fordring på et spesialforetak.

En institusjon kan i korrelasjonshandelsporteføljen ta med posisjoner som er verken verdipapiriseringsposisjoner eller kredittderivater der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, men som sikrer andre posisjoner i denne porteføljen, forutsatt at det finnes et likvid toveismarked som beskrevet i nr. 14b bokstav b) for instrumentet eller dets underliggende instrumenter.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«16a. For instrumenter i handelsporteføljen som er verdipapiriseringsposisjoner, skal institusjonen vekte sine nettoposisjoner, beregnet i samsvar med nr. 1, med følgende:

- a) for verdipapiriseringsposisjoner som ville være omfattet av standardmetoden for kredittrisiko utenfor institusjonens handelsportefølje: 8 % av risikovekten beregnet etter standardmetoden som angis i del 4 i vedlegg IX til direktiv 2006/48/EF,
- b) for verdipapiriseringsposisjoner som ville være omfattet av IRB-metoden utenfor institusjonens handelsportefølje: 8 % av risikovekten beregnet etter IRB-metoden som angis i del 4 i vedlegg IX til direktiv 2006/48/EF.

Ved anvendelse av bokstav a) og b) kan den formelbasert tilsynsmetoden, forutsatt at tilsynsmyndighetene godkjenner det, anvendes av andre institusjoner enn en initiativtakende institusjon, som kan anvende den for den samme verdipapiriseringsposisjonen utenfor handelsporteføljen. Der det er relevant, skal estimater av PD-verdier og LGD-verdier som inndata til den formelbasert tilsynsmetoden fastsettes i henhold til artikkel 84-89 i direktiv 2006/48/EF eller, forutsatt at tilsynsmyndighetene godkjenner det, på grunnlag av estimater oppnådd gjennom en metode angitt i vedlegg V nr. 5a, og som er i samsvar med de kvantitative standardene for IRB-metoden. Den europeiske banktilsynskomiteé skal utarbeide retningslinjer for å sikre en ensartet anvendelse av estimater av PD-verdier og LGD-verdier som inndata når disse estimatene er basert på metoden angitt i vedlegg V nr. 5a.

Uten hensyn til bokstav a) og b), for verdipapiriseringsposisjoner som ville få en risikovekting i henhold til artikkel 122a i direktiv 2006/48/EF dersom de var utenfor den samme institusjonens handelsportefølje: 8 % av risikovekten i henhold til nevnte artikkel skal anvendes.

Institusjonen skal summere sine vektete posisjoner som følger av anvendelsen av dette nummer (uansett om de er lange eller korte), for å beregne kapitalkravet for spesifikk risiko.

Som unntak fra fjerde ledd og i en overgangsperiode fram til 31. desember 2013 skal institusjonen separat summere sine vektete lange nettoposisjoner og sine vektete korte nettoposisjoner. Den største av disse summene skal utgjøre kapitalkravet for spesifikk risiko. Institusjonen skal imidlertid rapportere summen av sine vektete lange og korte nettoposisjoner til vedkommende myndigheter i hjemstaten, inndelt etter typer av underliggende eiendeler.»

e) Nr. 34 skal lyde:

«34. Institusjonen skal summere alle sine lange nettoposisjoner og alle sine korte nettoposisjoner i samsvar med nr. 1. Den skal multiplisere sin samlede bruttoposisjon med 8 % for å beregne kapitalkravet for spesifikk risiko.»

f) Nr. 35 utgår.

2) Vedlegg II nr. 7 annet ledd skal lyde:

«Dersom det gjelder en kredittbytteavtale, skal imidlertid en institusjon hvis engasjement på grunn av bytteavtalen utgjør en lang posisjon i det underliggende instrumentet, tillates å benytte en sats på 0 % for det potensielle framtidige kredittengasjement, med mindre kredittbytteavtalen er omfattet av sluttavregning ved insolvens hos det foretak hvis engasjement som følge av bytteavtalen utgjør en kort posisjon i det underliggende instrument, selv om det underliggende instrument ikke er misligholdt. I slike tilfeller skal beløpet for institusjonens potensielt framtidige kredittengasjement begrenses til beløpet av de premier som enheten ennå ikke har betalt til institusjonen.»

3) I vedlegg V gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Vedkommende myndigheter skal på de vilkår som er fastsatt i dette vedlegg, tillate at institusjoner beregner sine kapitalkrav for posisjonsrisiko, valutarisiko og/eller råvarerisiko ved hjelp av sine egne interne risikohåndteringsmodeller i stedet for eller i kombinasjon med metodene beskrevet i vedlegg I, III og IV. Vedkommende myndigheter skal i hvert enkelt tilfelle uttrykkelig godkjenne bruken av disse modellene for kapitaldekningsformål.»

b) Nr. 4 annet ledd skal lyde:

«Vedkommende myndigheter skal undersøke om institusjonen kan utføre etterkontroll av både faktiske og hypotetiske endringer i porteføljeverdien. Etterkontroll grunnlag av hypotetiske endringer i porteføljeverdien bygger på en sammenligning av porteføljeverdien ved dagens slutt og verdien ved slutten av etterfølgende virkedag, idet det forutsettes at posisjonene er uendret. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjonene treffer egnede tiltak for å bedre sitt etterkontrollprogram dersom det anses som utilstrekkelig. Vedkommende myndigheter skal minst kreve at institusjonene utfører etterkontroll på grunnlag av hypotetiske resultater (ut fra de endringer i porteføljeverdien som vil oppstå dersom de daglige sluttposisjonene forblir uendret).»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. Ved beregning av kapitalkrav for spesifikk risiko knyttet til posisjoner i omsettelige gjelds- og egenkapitalinstrumenter skal vedkommende myndigheter godkjenne at en institusjon benytter sin interne modell dersom denne modellen i tillegg til å overholde vilkårene i resten av dette vedlegg, også overholder følgende vilkår:

- a) Den forklarer porteføljens historiske prisendringer.
- b) Den gjenspeiler konsentrasjon uttrykt i størrelse og endringer i sammensetningen av porteføljen.
- c) Den fungerer godt under ugunstige vilkår.
- d) Den valideres gjennom etterkontroll med sikte på å vurdere om den spesifikke risikoen fanges opp på riktig måte. Dersom vedkommende myndigheter tillater at slik etterkontroll utføres på grunnlag av relevante underporteføljer, skal disse velges ut på en ensartet måte.
- e) Den fanger opp navnerelatert basisrisiko, det vil si at institusjonene skal vise at den interne modellen er følsom overfor vesentlige idiosynkratiske differanser mellom lignende, men ikke identiske posisjoner.
- f) Den fanger opp hendelsesrisiko.

Institusjonens interne modell skal på en forsiktig måte vurdere risiko som oppstår som følge av mindre likvide posisjoner og posisjoner med begrenset prisinnsyn i realistiske markedsscenarier. I tillegg skal den interne modellen oppfylle de minstestandarder som gjelder på dataområdet. Tilnæringsverdiene skal være tilstrekkelig forsiktige og kan bare benyttes dersom tilgjengelige opplysninger ikke er tilstrekkelige eller ikke gjenspeiler en posisjons eller porteføljes virkelige volatilitet.

I sin beregning med en intern modell av kapitalkrav for spesifikk risiko kan en institusjon velge ikke å ta med posisjoner i verdipapiriseringer eller kredittderivater der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, der den oppfyller et kapitalkrav for posisjonsrisiko i henhold til vedlegg I, unntatt de posisjoner som omfattes av metoden som angis i nr. 51.

Etter hvert som teknikker og beste praksis utvikler seg, skal institusjonene benytte seg av disse nye teknikkene og praksisene.

Det skal ikke kreves at en institusjon fanger opp misligholds- og migrasjonsrisiko for omsatte gjeldsinstrumenter i sin interne modell, dersom den fanger opp slike risikoer gjennom kravene i bokstav 5a-5k.»

d) Nye numre skal lyde:

«5a. Institusjoner som omfattes av nr. 5 med hensyn til omsatte gjeldsinstrumenter, skal ha innført en metode i beregningen av sine kapitalkrav for å fange opp misligholds- og migrasjonsrisiko for posisjoner i handelsporteføljen som kommer i tillegg til risikoene som fanges opp av «value-at-risk»-metoden angitt i nr. 5. En institusjon skal vise at dens metode oppfylder standarder for soliditet som kan sammenlignes med metodene fastsatt i artikkel 84-89 i direktive 2006/48/EF, under forutsetning av et konstant risikonivå og justert der dette er hensiktsmessig for å ta høyde for virkningene av likviditet, konsentrasjoner, sikring og valgfrihet.

Virkeområde

5b. Metoden for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko skal omfatte alle posisjoner som er omfattet av et kapitalkrav for spesifikk renterisiko, men skal ikke omfatte verdipapiriseringsposisjoner og kredittderivater der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse. Forutsatt at tilsynsmyndighetene godkjenner det, kan institusjonen velge konsekvent å ta med alle posisjoner i børsnoterte aksjer og posisjoner i derivater basert på børsnoterte aksjer, forutsatt at dette er forenlig med den måten institusjonen internt måler og styrer risiko på. Metoden skal ta høyde for virkningen av korrelasjoner mellom misligholds- og migrasjonshendelser. Den skal ikke ta høyde for virkningen av diversifisering mellom på den ene side misligholds- og migrasjonshendelser og på den annen side andre markedsrisikofaktorer.

Parametere

5c. Metoden for å fange opp den økte risikoen skal måle tap som oppstår som følge av mislighold og migrasjon mellom interne og eksterne kredittvurderinger med et konfidensintervall på 99,9 % over en kapitalhorisont på ett år.

Korrelasjonsantakelsene skal underbygges av analyser av objektive data innenfor en solid fundert ramme. Metoden for å fange opp den økte risikoen skal i tilstrekkelig grad gjenspeile utstederkonsentrasjoner. Konsentrasjoner som kan oppstå innenfor og på tvers av produktklasser under stressede forhold, skal det også tas høyde for. Metoden skal baseres på en antakelse om et konstant risikonivå over en kapitalhorisont på ett år, hvilket innebærer at bestemte individuelle posisjoner eller grupper av posisjoner i handelsporteføljen som i løpet av likviditetshorisonten har vært utsatt for mislighold eller migrasjon, ved likviditetshorisontens utløp føres tilbake til det opprinnelige risikonivået. Alternativt kan en institusjon velge konsekvent å anvende en forutsetning om konstante ettårige posisjoner.

5d. Likviditetshorisontene skal fastsettes ut fra den tiden som kreves for å selge posisjonen eller for å sikre alle vesentlige relevante prisrisikoer i et stresset marked, idet det tas særlig hensyn til posisjonens størrelse. Likviditetshorisontene skal gjenspeile faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systemisk og idiosynkratisk stress. Likviditetshorisonten skal måles ut fra forsiktige antakelser og være tilstrekkelig lang til at salgs- eller sikringshandlingen i seg selv ikke vesentlig vil påvirke gjeldende pris ved gjennomføringen av salget eller sikringen.

Ved fastsettelsen av en egnet likviditetshorisont for en posisjon eller en gruppe posisjoner skal en minstegrense på tre måneder gjelde.

Ved fastsettelsen av en egnet likviditetshorisont for en posisjon eller en gruppe posisjoner skal det tas hensyn til institusjonens interne retningslinjer for verdsettingsjusteringer og håndtering av statiske posisjoner. Når en institusjon fastsetter likviditetshorisonten for grupper av posisjoner og ikke enkeltposisjoner, skal kriteriene for definisjon av grupper av posisjoner fastsettes på en måte som gjenspeiler likviditetsforskjellene på en meningsfull måte. Likviditetshorisontene for konsentrerte posisjoner skal være lengre, ettersom det tar lengre tid å avvikle slike posisjoner. Likviditetshorisonten for et «warehouse» for verdipapiriseringer skal gjenspeile den tiden det tar å bygge, selge og verdipapirisere eiendelene, eller å sikre vesentlige risikofaktorer, under stressede markedsforhold.

- 5e. Sikring kan innlemmes i en institusjons metode for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko. Posisjoner kan motregnes når lange og korte posisjoner gjelder samme finansielle instrument. Sikrings- eller diversifiseringseffekter av lange og korte posisjoner med forskjellige instrumenter eller forskjellige verdipapirer med samme debitor samt lange og korte posisjoner med forskjellige utstedere kan medregnes bare ved å modellberegne lange og korte posisjoner brutto i de forskjellige instrumentene. Institusjonene skal ta høyde for virkningen av vesentlige risikoer som kan oppstå i intervallet mellom sikringens løpetid og likviditetshorisonen, samt potensialet for vesentlige basisrisikoer i sikringsstrategiene etter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller eksternt kredittvurdering, løpetid, utstedelsestidspunkt og andre forskjeller mellom instrumentene. En institusjon skal ta hensyn til en sikring bare dersom den kan opprettholdes selv når debitoren nærmer seg en kreditthendelse eller annen hendelse.

For posisjoner i handelsporteføljen som er sikret gjennom dynamiske sikringsstrategier, kan en justering av sikringen i likviditetshorisonen for den sikrede posisjonen medregnes, forutsatt at institusjonen

- i) velger å modellere justeringen av sikringen konsekvent for hele den relevante gruppen av posisjoner i handelsporteføljen,
 - ii) påviser at justeringen resulterer i bedre risikomåling, og
 - iii) påviser at markedene for instrumentene som anvendes til sikring, er tilstrekkelig likvide til å sikre at denne justeringen også kan foretas i stressperioder. Eventuelle restrisikoer som følger av de dynamiske sikringsstrategiene, skal gjenspeiles i kapitalkravet.
- 5f. Metoden for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko skal ta høyde for den ikke-lineære virkningen av opsjoner, strukturerte kredittderivater og andre posisjoner med vesentlig ikke-lineær utvikling ved prisendringer. Institusjonen skal også ta behørig hensyn til omfanget av den modellrisikoen som er knyttet til verdsettingen og estimeringen av prisisikoer i forbindelse med slike produkter.

- 5g. Metoden for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko skal baseres på objektive og ajourførte data.

Validering

- 5h. Som ledd i den uavhengige gjennomgåelsen av institusjonenes risikomålingssystem og valideringen av deres interne modeller som kreves i dette vedlegg, skal institusjonene når det gjelder metoden for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko, særlig
- i) validere at deres modellmetode for korrelasjoner og prisendringer er egnet for deres portefølje, herunder når det gjelder valg og vektning av systematiske risikofaktorer,
 - ii) gjennomføre en rekke stresstester, herunder følsomhetsanalyse og scenarioranalyse, for å vurdere metodens kvalitative og kvantitative egnethet, særlig med hensyn til behandlingen av konsentrasjoner. Disse testene skal ikke være begrenset til historiske hendelser,
 - iii) gjennomføre egnet kvantitativ validering, herunder relevant intern referansemåling av modellene.

Metoden for å fange opp den økte risikoen skal være forenlig med institusjonens interne risikohåndteringsmetoder for identifisering, måling og håndtering av handelsrisikoer.

Dokumentasjon

- 5i. En institusjon skal dokumentere sin metode for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko, slik at vedkommende myndigheter får innsyn i dens korrelasjonsantakelser og andre modellantakelser.

Interne metoder basert på andre parametere

- 5j. Dersom institusjonen anvender en metode for å fange opp økt misligholds- og migrasjonsrisiko som ikke oppfyller alle kravene i dette nummer, men som er forenlig med institusjonens interne metoder for identifisering, måling og håndtering av risikoer, skal den kunne vise at denne metoden medfører et kapitalkrav som er minst like høyt som det ville vært dersom det var basert på en metode som oppfylte alle kravene i dette nummer. Vedkommende myndigheter skal minst en gang per år kontrollere at kravene i foregående punktum oppfylles. Den europeiske banktilsynskomite skal overvåke de ulike formene for praksis på dette området og utarbeide retningslinjer for å sikre like konkurransevilkår.

Beregningshyppighet

- 5k. En institusjon skal minst en gang per uke foreta de beregninger som kreves i henhold til den metoden de har valgt for å fange opp den økte risikoen.
- 5l. Vedkommende myndigheter skal godta at det anvendes en intern metode for å beregne ytterligere kapitalkrav i stedet for kapitalkravet for korrelasjonshandelsporteføljen i samsvar med vedlegg I nr. 14a, forutsatt at alle vilkår i dette nummer er oppfylt.

En slik intern metode skal i tilstrekkelig grad fange opp alle prisrisikoer innenfor et konfidensintervall på 99,9 % over en kapitalhorisont på ett år, under forutsetning av et konstant risikonivå og justert der dette er hensiktsmessig for å ta høyde for virkningene av likviditet, konsentrasjoner, sikring og valgfrihet. Institusjonen kan i metoden som omhandles i dette nummer, ta med posisjoner som forvaltes sammen med posisjoner i korrelasjonshandelsporteføljen, og kan da unnlate å ta med disse posisjonene i metoden som kreves i nr. 5a.

Størrelsen på kapitalkravet for alle prisrisikoer skal være minst 8 % av det kapitalkravet som ville blitt beregnet i samsvar med vedlegg I nr. 14a for alle posisjoner som inngår i kravet for alle prisrisikoer.

Det skal særlig tas behørig hensyn til følgende risikoer:

- a) Den kumulative risikoen som oppstår gjennom flere mislighold, herunder rangordning av mislighold, for produkter som deles opp i transjer.
- b) Kredittmarginrisiko, herunder gamma- og cross-gamma-virkninger.
- c) Volatiliteten i implisitte korrelasjoner, herunder kryssvirkningen mellom spredning og korrelasjoner.
- d) Basisrisiko, herunder både
 - i) grunnlaget mellom spredningen i en indeks og spredningene i de enkelte navn den består av, og
 - ii) grunnlaget mellom den implisitte korrelasjonen i en indeks og grunnlaget i skreddersyde porteføljer.
- e) Inndrivelsesgradens volatilitet, ettersom den gjelder inndrivelsesgradens tendens til å påvirke transjepriiser.
- f) Risikoen for nedsatt sikring og de potensielle kostnadene som vil være knyttet til å justere slike sikringer, i det omfang det samlede risikomålet omfatter inntekter fra dynamisk sikring.

Ved anvendelse av dette nummer skal en institusjon ha tilgang til tilstrekkelige markedsdata til å sikre at den fullt ut fanger opp de mest framtreddende risikoer for disse engasjementene i sin interne metode i samsvar med de standarder som er fastsatt i dette nummer, at den gjennom etterkontroll eller andre egnede metoder kan vise at dens risikotiltak på egnet måte kan forklare disse produktenes historiske prisvariasjon, og at den kan skille de posisjoner den har godkjenning til å innlemme i kapitalkravet i samsvar med dette nummer, fra de posisjoner den ikke har slik godkjenning for.

Når det gjelder porteføljer som omfattes av dette nummer, skal institusjonen regelmessig anvende et sett spesifikke, forhåndsdefinerte stressscenarier. Gjennom slike stressscenarier skal det undersøkes hvilke virkninger stress har på misligholdsrater, inndrivelsesgrader, kredittmarginer samt korrelasjoner mellom gevinst og tap i korrelasjonshandelsavdelingen. Institusjonen skal anvende slike stressscenarier minst hver uke og rapportere resultatene til vedkommende myndigheter minst hvert kvartal, herunder sammenligninger med institusjonens kapitalkrav i samsvar med dette nummer. I tilfeller der stresstestene viser en vesentlig manglende oppfyllelse av dette kapitalkravet, skal dette rapporteres til vedkommende myndigheter innen rimelig tid. På grunnlag av disse stresstestresultatene skal vedkommende myndigheter overveie et ytterligere kapitalkrav for korrelasjonshandelsporteføljen i samsvar med artikkel 136 nr. 2 i direktiv 2006/48/EF.

En institusjon skal beregne kapitalkravet for å fange opp alle prisrisikoer minst en gang per uke.»

e) Nr. 6 skal lyde:

«6. Institusjoner som benytter interne modeller som ikke er godkjent i samsvar med nr. 5, skal være underlagt et eget kapitalkrav for spesifikk risiko beregnet i samsvar med vedlegg I.»

f) Nr. 7 skal lyde:

«7. Ved anvendelse av nr. 10b bokstav a) og b) skal resultatene av institusjonens egen beregning forhøyes med multiplikasjonsfaktorene (m_c) og (m_s). Disse faktorene skal være minst 3.»

g) Nr. 8 første ledd skal lyde:

«Ved anvendelse av nr. 10b bokstav a) og b) skal multiplikasjonsfaktorene (m_c) og (m_s) forhøyes med en tilleggsfaktor på mellom 0 og 1 i samsvar med tabell 1, avhengig av antall overskridelser som fastslås på bakgrunn av institusjonens etterkontroll av «value-at-risk»-beløpet for de seneste 250 virkedager i samsvar med nr. 10. Vedkommende myndigheter skal kreve at institusjonene beregner overskridelser konsekvent på grunnlag av etterkontroll av hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdien. En overskridelse er en daglig endring i porteføljeverdien som overstiger det tilsvarende «value-at-risk»-beløpet som er beregnet ved hjelp av institusjonens modell. Ved fastsettelse av tilleggsfaktoren skal antall overskridelser vurderes minst hvert kvartal, og det skal tilsvare det høyeste antall overskridelser på grunnlag av hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdien.»

h) Nr. 9 utgår.

i) I nr. 10 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav c) skal lyde:

«c) en eiertid som tilsvarende ti dager (institusjonene kan benytte «value-at-risk»-beløp beregnet på grunnlag av kortere eiertider, som skaleres opp til ti dager ved hjelp av for eksempel kvadratrotten av tiden. En institusjon som anvender denne metoden, skal regelmessig begrunne overfor vedkommende myndigheter at metoden er hensiktsmessig).»

ii) Bokstav e) skal lyde:

«e) månedlig ajourføring av data.»

j) Nye numre skal lyde:

«10a. Hver institusjon skal i tillegg beregne et stresset «value-at-risk»-beløp basert på et tidagers «value-at-risk»-beløp innenfor et 99-prosentil ensidig konfidensintervall for den aktuelle porteføljen, der inndata for «value-at-risk»-modellen kalibreres til historiske data fra en sammenhengende tolv månedersperiode med betydelig finansielt stress som er relevant for institusjonens portefølje. Valget av slike historiske data skal godkjennes av vedkommende myndigheter og kontrolleres hvert år av institusjonen. Den europeiske banktilsyns komité skal overvåke de ulike formene for praksis på dette området og utarbeide retningslinjer for å sikre tilnærming. Institusjonene skal beregne stresset «value-at-risk»-beløp minst en gang per uke.

10b. Hver institusjon skal hver dag oppfylle et kapitalkrav uttrykt som summen av bokstav a) og b), og en institusjon som benytter sin interne modell for å beregne kapitalkravet for spesifikk posisjonsrisiko, skal oppfylle et kapitalkrav uttrykt som summen av bokstav c) og d), på følgende måte:

- a) Det høyeste av
 - i) den foregående dags «value-at-risk»-beløp beregnet i samsvar med nr. 10 (VaR_{t-1}), og
 - ii) et gjennomsnitt av de daglige «value-at-risk»-beløpene i samsvar med nr. 10 for hver av de foregående 60 virkedager (VaR_{avg}), multiplisert med multiplikasjonsfaktoren (m_c).
- b) Det høyeste av
 - i) det senest tilgjengelige beløpet for stresset «value-at-risk» i samsvar med nr. 10a ($sVaR_{t-1}$), og
 - ii) et gjennomsnitt av beløpene for stresset «value-at-risk» beregnet på den måte og med den hyppighet som angis i nr. 10a, i løpet av de foregående 60 virkedager ($sVaR_{avg}$), multiplisert med multiplikasjonsfaktoren (m_s).
- c) Et kapitalkrav beregnet i samsvar med vedlegg I for posisjonsrisikoer for verdipapiriseringsposisjoner og kredittderivater i handelsporteføljen der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, unntatt de som er tatt med i kapitalkravet i samsvar med nr. 51.
- d) Den høyeste verdien av institusjonens seneste måling og dens gjennomsnittlige måling for en tolvukersperiode av økt misligholds- og migrasjonsrisiko i samsvar med nr. 5a og, der det er relevant, den høyeste verdien av institusjonens seneste måling og dens gjennomsnittlige måling for en tolvukersperiode av alle prisrisikoer i samsvar med nr. 51.

10c. Institusjonene skal også foreta omvendte stresstester.»

- k) Nr. 12 første ledd skal lyde:

«12. Risikoberegningsmodellen skal fange opp et tilstrekkelig antall risikofaktorer, avhengig av institusjonens aktivitetsnivå på de respektive markedene. Dersom en risikofaktor inngår i institusjonens prissettingsmodell, men ikke i risikoberegningsmodellen, skal institusjonen kunne begrunne denne utelatelsen overfor vedkommende myndighet. Risikoberegningsmodellen skal i tillegg fange opp opsjoners og andre produkters ikke-lineære egenskaper samt korrelasjonsrisiko og basisrisiko. Dersom det brukes tilnæringsverdier for risikofaktorer, skal de kunne vise til gode oppnådde resultater for den posisjonen som faktisk innehas. Følgende får i tillegg anvendelse for de enkelte risikotyper:»

- 4) I vedlegg VII del B gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2 bokstav a) skal lyde:

«a) Dokumenterte retningslinjer og framgangsmåter for verdsettingsprosessen, herunder et klart definert ansvar for de ulike områdene som inngår i fastsettelsen av verdsettingen, kilder for markedetsdata og en gjennomgåelse av om disse er egnede, retningslinjer for anvendelse av ikke-observerbare data som gjenspeiler institusjonens antakelser om hva markedsdeltakere vil bruke ved verdsetting av posisjonen, hyppighet for uavhengig verdsetting, tidspunkt for sluttpriser, framgangsmåter for justering av verdsettinger, framgangsmåter for verifisering ved månedsslutt og *ad hoc*.»

- b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Institusjonene skal når dette er mulig, verdsette posisjoner til markedsverdi. En verdsetting til markedsverdi er minst daglig verdsetting av posisjoner til lett tilgjengelige sluttkurser fra uavhengig kilder. Eksempler på dette er børskurser, elektroniske kurser eller noteringer fra flere uavhengige velrenomerte meglere.»

- c) Nr. 5 skal lyde:

«5. Der en verdsetting til markedsverdi ikke er mulig, skal institusjonene foreta en forsiktig verdsetting av sine posisjoner/porteføljer til modellverdi før de gjennomfører en kapitalbehandling av handelsporteføljen. Verdsetting til modellverdier definert som enhver verdsetting som må referansemåles, ekstrapoleres eller på annen måte beregnes ut fra markedetsdata.»

d) Nr. 6 bokstav a) skal lyde:

«a) Den øverste ledelsen skal være oppmerksom på de elementene i handelsporteføljen eller andre posisjoner til virkelig verdi som verdsettes til modellverdi, og skal ha en forståelse av hvilken vesentlig usikkerhet dette skaper for rapportering av virksomhetens risiko/inntjening.»

e) Nr. 8 og 9 skal lyde:

«Verdsettingsjusteringer

8. Institusjonene skal innføre og opprettholde framgangsmåter for å vurdere verdsettingsjusteringer.

Generelle standarder

9. Vedkommende myndigheter skal kreve at følgende verdsettingsjusteringer vurderes formelt: ikke opptjent kredittrisikotillegg, sluttavregningskostnader, operasjonell risiko, førtidig avslutning, investerings- og finansieringskostnader, framtidige administrasjonskostnader og, der det er relevant, modellrisiko.»

f) Nr. 11-15 skal lyde:

«11. Institusjonene skal utarbeide og opprettholde framgangsmåter for å beregne justeringer av den løpende verdsettingen av mindre likvide posisjoner. Slike justeringer skal, der det er nødvendig, komme i tillegg til eventuelle endringer i posisjonens verdi som kreves i forbindelse med finansiell rapportering, og skal utformes slik at de gjenspeiler posisjonens manglende likviditet. Som ledd i disse framgangsmåtene skal institusjonene vurdere flere faktorer når de skal avgjøre om det er nødvendig med en verdsettingsjustering for mindre likvide posisjoner. Disse faktorene omfatter den tiden det vil ta å sikre posisjonen/risiko innenfor posisjonen, volatilitet ved og gjennomsnitt for kjøp/salgspredning, tilgjengelighet av markedsnoteringer (antall og identitet for markedspleiere) og volatilitet ved og gjennomsnitt for handelsvolumer, herunder handelsvolumer i perioder med markedsstress, markedskonsentrasjoner, kronologisk klassifisering av posisjoner, i hvilken utstrekning verdsetting er basert på modellvurdering og innvirkning av annen modellrisiko.

12. Når det benyttes verdsetting foretatt av tredjemann eller verdsetting til modellverdi, skal institusjonene vurdere å anvende en verdsettingsjustering. Institusjonene skal i tillegg se nærmere på behovet for å opprette justeringer for mindre likvide posisjoner og løpende gjennomgå om disse fortsatt er egnede.

13. For sammensatte produkter, herunder, men ikke begrenset til, verdipapiriseringsengasjementer og kredittderivater der beskyttelsen opphører etter n-te utløsende hendelse, skal institusjonene uttrykkelig vurdere behovet for verdsettingsjusteringer for å gjenspeile den modellrisiko som er knyttet til anvendelse av eventuelt uriktige verdsettingsmetoder, og den modellrisiko som er knyttet til anvendelse av ikke-observerbare (og eventuelt uriktige) kalibreringsparametere i verdsettingsmodellen.»
